

NORMES

FUBLI D'ARLES

DE

PLAN ETAMENT

MEMORIA

GIRONE

en Catalogne.

GENERALITAT DE CATALUNYA

**Départament de Política
Territorial i Obres Públiques**

Direcció General d'Urbanisme

NORMES SUBDIDIARIES DE PLANEJAMENT

M E M O R I A

- GIRONA -

FORNELLS - QUART D'ONYAR - SANT GREGORI- SANT JULIA
DE RAMIS - VILABLAREIX.

INDEX

- I INTRODUCCIO
- II DE LA NATURA DE LES NORMES SUBSIDIARIES DE PLANEJAMENT TRANSITORIES.
- III DE L'ORDENACIÓ DEL TERRITORI: SISTEMATITZACIÓ DEL SISTEMA URBA GIRONÍ.
- IV DE LA POLITICA QUANTITATIVA DEL SOL.
Taules per tipus de sectors.
- V DEL BENESTAR COLLECTIU I DE LA PROTECCIÓ DEL MEDI AMBIENT.

ANNEXES

- 1. INFORME SOBRE LA SITUACIÓ CREADA EN EL PLANEJAMENT DE LA CIUTAT, AMB MOTIU DE LA SENTENCIA DEL TRIBUNAL SUPREM, DE 24 DE DESEMBRE DE 1.980.
- 2. SITUACION CREADA EN GERONA POR LA SENTENCIA DE 24 DE - DICIEMBRE DE 1980.
- 3. SENTENCIA ANUL.LANT EL PLA GENERAL DE 1971.
- 4. MOTIUS PER LA SUSPENSIÓ DE VIGÈNCIA DEL PLA 55.
- 5. ACORD DE L'EXCELENTISIM AJUNTAMENT DE GIRONA SOL.LICITANT LA SUSPENSIÓ DEL PLA DE 1955 I EL DICTAT TRANSITORI DE NORMES SUBSIDIARIES DE PLANEJAMENT.
- 6. ACORD DE L'EXCELENTISIM AJUNTAMENT DE SANT JULIÀ DE - RAMIS.

INTRODUCCIO.

Situació creada en el planejament en els municipis de Girona i Sant Julià de Ramis, en motiu de la sentència del Tribunal Suprem, de 24 de desembre 1980.

Pel que fa referència a l'ordenació urbana i al planejament de la ciutat de Girona, aquesta s'ha regit des de 1944 per unes Ordenances municipals en matèria d'edificació de la ciutat, que es modificaren l'any 1954. L'any 1955 la Comissió Superior d'Ordenació Urbana redactà un Pla General d'aplicació en els àmbits municipals de Girona i el municipi de Sant Julià de Ramis. L'any 1968 l'Ajuntament redactà una modificació de les Ordenances de l'any 1944 que foren recollides, en part, en la redacció del Pla General d'àmbit comarcal de 1971 que comprenia els municipis de Fornells, Girona, Quart d'Onyar, Salt, Sarrià de Ter, Sant Gregori, Sant Julià de Ramis, Vila-blareix. En període de vigència del Pla, es redactaren unes noves Ordenances l'any 1973 les quals van quedar modificades en alguns dels seus punts l'any 1978.

La Sala del Contencions Administratiu del Tribunal Suprem, el 12 de desembre de 1980 dicta sentència declarant nul·la de ple dret l'ordre aprovatòria del Pla General de 1971, i per tant, això implica automàticament el retorn de la vigència del Pla General de 1955.

Els criteris de declaració de nul·litat de ple dret anunciats pel Tribunal Suprem, fan referència fonamentalment a la modificació de zones verdes en la revisió del Pla General de 1955 tal com disposava l'article 37.1 de la Llei del Sòl de 1956, considerant que l'aprovaçió la fa un organ manifestament incompatible, segons la Llei de 1968/63 de 2 de desembre a l'haver-se prescindit del procediment establert en la referida Llei, en particular en l'omissió del dictamen favorable del Consell d'Estat, ja que es produïen modificacions de zones verdes.

Així doncs, en aquests moments és vigent el Pla General de 1955 redactat per la Comissió Superior d'Ordenació Urbana, i que està totalment desfasat de l'actual situació, fonamentalment degut a una base cartogràfica deficient, a una concepció urbana molt diferent a l'actual, on el desconeixement de la Llei del Sòl del 1956 i de reforma del 75, amb una classificació del sòl desfasada, amb una classificació del sòl en desacord amb la realitat existent, i amb uns sistemes bàsics de comunicació amb traçats que difereixen totalment de les realitats consolidades.

Davant de la sol·licitud dels Ajuntaments de Girona i de Sant Julià de Ramis, la Direcció General d'Urbanisme ha redactat aquestes Normes Subsidiàries per tal de suprir el Pla General de 1955, cas que la seva vigència sigui suspesa pel que fa als termes municipals de Girona i Sant Julià de Ramis, exclòs l'agregat de Medinyà i, també, per suprir l'absència de Planejament General als termes de Quart -- d'Onyar, Fornells, Vilablareix i Sant Gregori.

Així doncs, el mecanisme corrector a tal situació, i com a resultat de la sol·licitud dels esmentats Ajuntaments, serà la supressió de vigència del Pla General del 55 mitjançant el mecanisme descrit en l'article 51 del Text Refós de la Llei del Sòl, en relació amb l'article 70 del mateix cos legal, i 152 del Reglament de Planejament ("Suspensió del Pla i dictat provisional de Normes Subsidiàries").

DE LA NATURA DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES DE PLANEJAMENT TRANSITORIES.

Tractem d'unes Normes Subsidiàries del tipus previst en l'article 91.b del Reglament de Planejament, referit als àmbits municipals de Fornells de la Selva, Girona, Quart d'Onyar, Sant Gregori, Sant Julià de Ramis, exclòs l'agregat de Medinyà, i Vilablareix.

Aquestes Normes, d'altra banda tenen una vigència limitada fins que sigui definitivament aprovada la revisió del Pla General avui vigent.

Amb l'esperit de garantir la màxima participació municipal, malgrat la urgència en la seva tramitació, han estat confegides com a Normativa General, a fi i a efecte que siguin els respectius Consistoris, en el termini d'audiència previst per l'article 70.3 del Text Refós, els que defineixin gràficament la permenorització de zones i d'usos dins dels sòls classificats com urbà, i també els que proposin un programa d'acció per preveure el desenvolupament ordenat i per etapes de cadascun dels sectors, en què es divideix el sòl classificat com urbanitzable o apte per a ser urbanitzat, tot i respectant en ambdós supòsits les determinacions d'aquestes Normes Subsidiàries.

Segons el que estableix l'article 51 de la Llei del Sòl és la vigència del Plans la que queda suspesa, cas que sigui adoptat l'accord que aquest mateix precepte considera; en aquest mateix sentit es pronuncia l'article 163.1 del Reglament de Planejament.

Per altra banda, es tracta d'unes Normes estructurades no pas per regular aspectes no previstos en el Pla d'Ordenació, ans per suprir integralment un Pla sense efectes. Així doncs, les Nor-

mes poden projectar-se i incidir sobre el territori que constitueix el seu àmbit fent abstracció del planejament suspès, con si d'un suspès d'absència de planejament es tractés.

Endemés i pel que fa a l'abast que les Normes poden tenir, cal destacar que, segons l'article 88.1 del Reglament tenen el rang jerà~~r~~
quic de la figura de planejament a què supleixen, i, per aquesta raó, és indubtable la possibilitat de les Normes d'introduir les modificacions que oportunes en front de les determinacions del Pla -- suspès, és a dir, que es crea una situació semblant, "mutatis mutandis", a la de revisió d'un Pla General.

DE L'ORDENACIÓ DEL TERRITORI: SISTEMATITZACIÓ DEL SISTEMA URBA GIRO
NI.

El sistema territorial i urbà. L'àrea de planejament comprèn una -- part de fossa tectònica de La Selva i el Gironès, que forma part de la Depressió Prelitoral definida pel sistema de la Serralada Prelitoral i pel sistema de la Serralada Litoral, anomenada Catalànides.

Aquesta plana miocènica-pliocènica, conté un sistema hidrogràfic - organitzat sobre el curs principal que és el del Ter, que recull - tot el sistema de la plana, i que té una desembocadura de tota --- aquesta xarxa torrencial que dóna pas cap a la Depressió de l'Empordà entre els municipis de Girona i Sant Julià de Ramis.

Aquesta característica fa que s'organitzi un sistema radial en confluència en aquest punt de sortida del sistema hidrogràfic, en què s'apoia tota la xarxa principal de comunicacions.

El sistema urbà és un reflex de l'estruccura territorial de tal manera que la ciutat de Girona se situa al redós de les muntanyes de Muntjuïc i de Les Pedreres, que conjuntament amb el relleu de Sant Julià de Ramis, configuren el pas del riu Ter cap a la Depressió - de l'Empordà. Aquesta situació estratègica en la seva possició de defensa de les comunicacions, n'és l'origen i l'actual centre de tot el sistema urbà. La resta del sistema, s'estén sobre la plana, apoiant-se sobre els eixos radials de comunicació que es recolzen sobre el sistema hidrogràfic. Així doncs, el sistema urbà continu de Girona es recolze sobre els antics camins de Caçà de la Selva, de Palau antiga carretera de Barcelona, de la nova carretera de -- Barcelona, d'Anglès i de Les Planes seguint la vall de la Mènega, la nova carretera de Figueres per la Costa-roja, i la de Flassà, antic camí cap al Baix Empordà.

Sobre aquest mateix sistema, s'originaren uns nuclis rurals, que actualment, com a conseqüència de la dinàmica urbana dels darrers anys, formen la conurbació de Girona. Així doncs, sobre l'antic de Caçà es recolze el nucli de Quart d'Onyar, sobre l'antic camí de Barcelona el nucli de Fornells de la Selva, sobre el camí de Santa Coloma el nucli d'E. Perelló, barri del municipi de Vilablareix, sobre el camí de Les Planes d'Hostolés es recolze el nucli de Sant Gregori, i sobre la carretera de Figueres el disseminat de Sant Julià de Ramis.

De l'ordenació. Els criteris d'ordenació, es basen fonamentalment

en el relligat i millor acabament dels teixits de creixement sobre els eixos anteriorment esmentats, resolent els girs i les entregues d'aquests teixits en les diferents direccions que prenen apoiant-se sobre aquest sistema radial. L'estructura proposada permet una millor interconnexió entre les actuals àrees urbanes, millorant l'accessibilitat i la relació urbana de l'àrea, tant des del punt de vista intern com extern o de travessament de l'àrea. Així doncs, la variant a la carretera N-II que travessa el nucli de Girona, es tracta no únicament com una solució extraurbana i únicament amb criteris de resolució del problema del veïnat de Girona sinó com un eix d'intercomunicació que relliga els sistemes de la plana comunicant entre si els eixos radials cap a Girona. Aquesta via, s'origina prop de Fornells de la Selva i enllaça aquest amb El Perelló, amb Salt, amb el sector de Germans Sabat, i amb Sarrià, i mitjançant un pont nou, travessa el Ter enllaçant també amb l'àrea del pont nou, completant així un relligat de tot el sistema de creixement sobre els eixos.

La xarxa viària sistematitza reforçant els eixos antics de creixement i els teixits actuals perimetrant-los acabant-los i millorant la seva intercomunicació. Es presta especial atenció a la millora de les comunicacions en el sentit est-oest mitjançant noves vies previstes i mitjançant el passeig d'Olot introduint una millor connexió entre el sector de Santa Eugènia i Salt amb el sector d'Els Pujols de Palau Sacosta. Així mateix es preveuen unes millores en el traçat en alguns trams de carreteres com la de Caçà de la Selva en la seva entrada a Girona, en el travessament del pont Major, i en el redissenyal de les seccions de la N-II en travessar Sarrià.

En resum, la Norma Subsidiària preveu una contenció i conservació del teixits a l'antiga ciutat de Girona situats al redós de la muntanya de Montjuïc i Les Pedreres, dont acabat, culmatació i reforç dels eixos en les àrees de creixement del Pla, un creixement de baixa intensitat i de concentració de gran equipaments apoiats en un sistema topogràfic que pren com eix el de Palau en tot el sector del Pujols, i d'una solució particularitzada dels punts de gir de les directrius dels teixits en una forma singular mitjançant espais lliures i parcs. Això permet al mateix temps la penetració de les àrees lliures d'edificació sota hortes o parcs urbans i deveses fins pràcticament el centre de la ciutat.

Els nuclis urbans perifèrics es preveuen reforçant la seva actual estructura urbana preveient un creixement de baixa densitat, la major part dels cascos apoiades en les mateixes directrius actuals del creixement.

DE LA POLÍTICA QUANTITATIVA DEL SOL.

El sòl consolidat residencial.

En el sòl consolidat residencial es preveu una millora de les actuals condicions mitjançant una reducció d'intensitat disminuint les alçades excessives i racionalitzant els paràmetres edificatoris, tendint per tant a un major equilibri ambiental i ciutadà.

El sòl consolidat industrial.

En el sòl consolidat industrial es preveu una millora de la regulació de les instal.lacions i edificacions regulant els usos i activitats amb una millor protecció del medi urbà, i garantint la coexistència de l'habitatge amb la indústria sense provocar els desajustos actuals.

Sòl de desenvolupament residencial.

Després de l'avaluació de les necessitats de sòl per a nou desenvolupament residencial, s'han avaluat les necessitats en matèria d'habitatge mitjançant una anàlisi de la piràmide d'edats que ens dóna una aproximació de les necessitats de nous habitatges en els pròxims deu anys.

Cal tenir en compte també que gran part de les àrees de desenvolupament residencial són el resultat del recosit, suturat i acabat del teixits urbans actuals, i això porta a una certa distorsió en la relació directa entre necessitats d'habitatge i sòl previst per a desenvolupament residencial.

En els nuclis rurals el desenvolupament residencial s'ha previst - com resultat de l'acabament dels actuals teixits i preveient-ne un petit creixement de baixa densitat.

La Norma contempla en el desenvolupament residencial, i per a fer front a les diferències de densitat i gra dels diferents teixits, tres intensitats de desenvolupament d'habitacions. La primera i més intensa és de 75 vivendes/hectàrea, la mitjana és de 50 vivendes/hectàrea i una tercera de baixa densitat amb una previsió de 25 vivendes/hectàrea.

Desenvolupament industrial.

Es preveuen sectors de desenvolupament industrial en sectors pròxims a sòls que actualment tenen aquest destí, i situant-se així mateix en punts del territori que no malmeten el paisatge, i que -

disposen d'una bona relació amb la xarxa de comunicacions. Per adequar-se a les diferents intensitats d'ús del sòl així com els diferents tipus d'indústria s'han previst dues intensitats d'assentament industrial.

UNITATS D'ACTUACIÓ

superficie

<u>GIRONA</u>	(Ha)
PUIGVISTÓS 1	3,75
PUIGVISTÓS 2	12,35
MAS ABELLA 1	7,12
LA CREU DE PALAU	15,12
TORRE RAFELA 1	6,20
GIRONA 2	16,95
CENT LLARS	0,52
TORRES DE PALAU	18,67
MONTJUÏC	75,07
LA TORRE DE TAIALÀ	6,00
PLA DE L'HORTA 2	2,47
EIXAMPLE NUCLI VELL SALT	2,13
	166,35

QUART D'ONYAR

BARRI FERRER	1,12
MAS ABRIC	6,12
GORNAU	<u>11,82</u>
	19,06

SANT GREGORI

CAMI DE CAN PUNXÓ 3,58
3,58

FORNELLS DE LA SELVA

EL MAS	2,75
MAS CARBONELL	<u>3,25</u>
	6,00

PLA ESPECIAL DE REFORMA INTERIOR

superficie

(Ha)

GIRONA

MONTILIVI	4,27
VILA-ROJA	7,12
LES PEDRERES 1	<u>3,20</u>
TOTAL	<u>14,59</u> =====

PLA ESPECIAL DE MILLORA URBANA - TIPUS I

	<u>superficie</u> (Ha)	<u>habitatges</u> 75 hab/Ha	<u>cessió verd +</u> <u>equip. 30% (Ha)</u>
--	---------------------------	--------------------------------	--

GIRONA

MONTILIVI 2	3,10	232	0,930
MAS ABELLA 2	5,65	424	1,695
RENFE	1,85	139	0,555
C/RAJOLERS	2,15	161	0,645
PLA DE GIRONA	6,50	487	1,950
MAS GISBERT	8,57	643	2,571
PASSEIG D'OLOT	1,55	116	0,465
PONT MINOR	<u>3,10</u>	<u>232</u>	<u>0,930</u>
TOTAL	<u>32,47</u>	<u>2.434</u>	<u>9,741</u>

PLA ESPECIAL DE MILLORA URBANA - TIPUS II

	superficie (Ha)	habitacions 50hab/Ha	cessió verd + equipament 30% (Ha)
GIRONA			
MAS NOGUER	2,37	118	0,711
FÒNT-AJAU	32,07	1.603	9,621
GERMANS SABAT 2	1,75	87	0,525
ESGLÈSIA DE DOMENY	3,70	185	1,110
PLA DE LES VINYES	2,05	102	0,615
DESTIL.LERIES	2,35	117	0,705
LA RASA (*)	0,57	28	0,171
LA QUINTANA DE BAIX	1,72	86	0,516
	<u>46,58</u>	<u>2.326</u>	<u>13,974</u>
VILABLAREIX			
MAS VERNEDA	1,39	69	0,417
	<u>1,39</u>	<u>69</u>	<u>0,417</u>
SANT JULIA DE RAMIS			
MONTAGUT 2	1,72	86	0,516
LA RASA (*)	5,08	254	1,524
PLA DE BAIX	2,07	103	0,621
	<u>8,87</u>	<u>443</u>	<u>2,661</u>
QUART D'ONYAR			
ESGLÈSIA DE QUART	3,10	155	0,930
CARTELLA	2,10	105	0,630
	<u>5,20</u>	<u>260</u>	<u>1,560</u>
FORNELLS DE LA SELVA			
ESTACIÓ	2,32	116	0,696
EL CANYET	4,30	215	1,290
MAS PLA	2,85	142	0,855
MAS RECO	7,87	393	2,361
PLA DE LA CEBA	3,07	153	0,921
	<u>20,41</u>	<u>1.019</u>	<u>6,123</u>
TOTAL	<u>82,45</u>	<u>4,117</u>	<u>24,735</u>

(*) és un sol sector partit entre dos municipis.

PLA ESPECIAL INDUSTRIAL

superficie cessió verd +
(Ha) equip. 15% (Ha)

GIRONA

GERMANS SABAT 2	2,60	0,390
PAPERERA	4,80	0,720
PLA D'EN XUNCLA	<u>10,75</u>	<u>1,612</u>
TOTAL	<u>= 18,15</u>	<u>= 2,722 =</u>

DESENVOLUPAMENT URBA - INT. I

	<u>superficie</u> <u>(Ha)</u>	<u>habitatges</u> <u>75hab/Ha</u>	<u>cessions</u> <u>verd 15%</u>	<u>cessi</u> <u>equip</u>
<u>GIRONA</u>				
GUELL	10,85	814	1,627	0,97
FONT DE L'ABELLA	13,62	1.021	2,043	1,22
MAÇANA 1	8,85	664	1,327	0,79
MAÇANA 2	8,30	622	1,245	0,74
MAS MASÓ	<u>15,50</u>	<u>1.162</u>	<u>2,325</u>	<u>1,39</u>
TOTAL	<u>57,12</u>	<u>4.283</u>	<u>8,567</u>	<u>5,14</u>

DESENVOLUPAMENT URBA - INT. II

	superficie (Ha)	habitacions 50hab/Ha	cessió verd 15%	cessió equip. 5%
GIRONA				
CORREGADA	1,90	95	0,285	0,095
MONTILIVI 1	3,27	163	0,490	0,163
MAS GRAU	14,25	712	2,137	0,712
MAS PRUNELL	11,00	550	1,650	0,550
PLA DE DALT DE DOMENY	12,77	638	1,915	0,638
PLA DE L'HORTA 1	12,62	631	1,893	0,631
PLA DE DALT DE SARRIA (*)	10,75	537	1,612	0,537
SECTOR DEL CEMENTIRI	21,87	1.093	3,280	1,093
REC MUNAR	7,43	371	1,114	0,371
	95,86	4.790	14,376	4,790
SANT JULIA DE RAMIS				
LA GARRIGA 1	5,72	286	0,858	0,286
LA GARRIGA 2	1,02	51	0,153	0,051
PLA DE DALT DE SARRIA (*)	5,30	265	0,795	0,265
	12,04	602	1,806	0,602
VILABLAREIX				
EL PERELLÓ 1	10,52	526	1,578	0,526
EL PERELLO 2	6,50	325	0,975	0,325
	17,02	851	2,553	0,851
SANT GREGORI				
PLA DE LA TORRE	3,40	170	0,510	0,170
	3,40	170	0,510	0,170
QUART D'ONYAR				
EIXAMPLE DE QUART	7,05	352	1,057	0,352
	7,05	352	1,057	0,352
FORNELLS DE LAS				
EIXAMPLE DE FORNELLS	7,52	376	1,128	0,376
	7,52	376	1,128	0,376
TOTAL	142,89	7.141	21,430	7,141

(*) és un sol sector partit entre dos municipis.

DESENVOLUPAMENT URBA - INT. III

	superficie (Ha)	habitatges 25hab/Ha	cessió verd 15%	cessió equip. 2%
GIRONA				
PUIG DE MONTILIVI	1,60	40	0,240	0,032
MAS RAMADA	5,85	146	0,877	0,117
MAS BARRIL 1	13,65	341	2,047	0,273
MAS BARRIL 2	12,12	303	1,818	0,242
BOSC DE PALAU	15,20	380	2,280	0,304
LES PEDRERES 2	9,63	241	1,444	0,193
MAS CATOFA	4,50	112	0,675	0,090
	<u>62,55</u>	<u>1.563</u>	<u>9,381</u>	<u>1,251</u>
SANT JULIA DE RAMIS				
PLA D'EN GUILANA	4,70	117	0,705	0,094
CAN SISO	6,05	151	0,907	0,121
L'ESGLÉSIA	1,72	43	0,258	0,034
	<u>12,47</u>	<u>311</u>	<u>1,870</u>	<u>0,249</u>
FORNELLS DE LA SELVA				
CAN QUELIC	4,17	104	0,625	0,083
FORNELLS PARC	2,30	57	0,345	0,046
	<u>6,47</u>	<u>161</u>	<u>0,970</u>	<u>0,129</u>
SANT GREGORI				
CAMI DE L'ARGELAGUET	9,26	231	1,389	0,185
	<u>9,26</u>	<u>231</u>	<u>1,389</u>	<u>0,185</u>
TOTAL	<u>90,75</u>	<u>2.266</u>	<u>13,610</u>	<u>1,814</u>

DESENVOLUPAMENT INDUSTRIAL

	superficie <u>(Ha)</u>	vials+est. 25%	cessió verd 10%	cessió equip. 5%
GIRONA				
TORRE RAFELA 2	9,17	2,292	0,917	0,458
MAS QUINTANA	9,05	2,262	0,905	0,452
CAN XIRGU	51,35	12,837	5,135	2,567
IND. PLA DE DALT DE DOMENY	10,87	2,717	1,087	0,543
IND. DE DOMENY 1	11,59	2,897	1,159	0,579
IND. DE DOMENY 2	10,00	2,500	1,000	0,500
MAS TORROELLA	5,95	1,487	0,595	0,297
MAS BOSCOSA	6,86	1,715	0,686	0,343
CAN RENEC	12,05	3,012	1,205	0,602
IND. CEMENTIRI DE SALT	2,42	0,605	0,242	0,121
EL VIVER	22,02	5,505	2,202	1,101
ENHER	<u>4,37</u>	<u>1,092</u>	<u>0,437</u>	<u>0,218</u>
	<u>155,70</u>	<u>38,921</u>	<u>15,570</u>	<u>7,781</u>
VILABLAREIX				
MAS MOSQUEROSA	<u>3,33</u>	<u>0,832</u>	<u>0,333</u>	<u>0,166</u>
	<u>3,33</u>	<u>0,832</u>	<u>0,333</u>	<u>0,166</u>
SANT JULIA DE RAMIS				
LES GOGES	<u>7,80</u>	<u>1,950</u>	<u>0,780</u>	<u>0,390</u>
	<u>7,80</u>	<u>1,950</u>	<u>0,780</u>	<u>0,390</u>
SANT GREGORI				
CAN CARBONELL	<u>8,02</u>	<u>2,005</u>	<u>0,802</u>	<u>0,401</u>
	<u>8,02</u>	<u>2,005</u>	<u>0,802</u>	<u>0,401</u>
FORNELLS DE LA SELVA				
CAN LLEDO	<u>11,65</u>	<u>2,912</u>	<u>1,165</u>	<u>0,582</u>
BÒBILA	<u>2,47</u>	<u>0,617</u>	<u>0,247</u>	<u>0,123</u>
	<u>14,12</u>	<u>3,529</u>	<u>1,412</u>	<u>0,706</u>
TOTAL	<u>188,97</u>	<u>47,237</u>	<u>18,897</u>	<u>9,444</u>

PLA ESPECIAL D'EQUIPAMENTS

GIRONA superficie (Ha)

SECTOR DE PALAU	26,79
SECTOR DE SALT	9,25
SECTOR ESCORXADOR	5,02
SECTOR ABASTAMENT	<u>8,94</u>
	50,00

VILABLAREIX

SECTOR ABASTAMENT	<u>5,75</u>
	<u>5,75</u>
TOTAL	55,75-

En els quadres anteriors tenim la relació de tots els -- sectors d'actuació proposats per les Normes Subsidiàries amb expressió de la seva superfície, tant en sòl urbà com en sòl urbanitzable, així com els gran sectors d'equipament de caràcter supramunicipal.

En sòl urbà tenim, en primer lloc, 15 Unitats d'Actuació que recullen zones en ordenacions volumètriques aprovades anteriorment però amb un grau de realització molt petit i que s'ha considerat convenient de recollir i de delimitar, especialment als efectes de garantir les cessions de sòls públics corresponents.

En tres sectors urbans de Girona ja consolidats s'hi ha delimitat un Pla Especial de Reforma Interior, per tal de regular els déficits existents no només a nivell de sòls públics sinó també a nivell d'habitatge.

Els Plans Especials de Millora Urbana, en les seves dues intensitats (8 i 20 sectors respectivament), corresponen a àrees incloses en el sòl urbà i sovint voltades de teixits urbans consolidats, però en les quals no s'hi ha dut a terme cap iniciativa urbanitzadora. Per al desenvolupament d'aquests sectors les Normes determinen gràficament els elements principals de la xarxa viària als efectes de garantir la seva integració a la trama urbana circumdant i fixen una densitat bruta i un percentatge mínim de cessions globalitzades per a carrers i places d'una banda i per a zones verdes i equipaments d'altra. Aquesta darrera cessió i el nombre total d'habitatges de cada sector són inclosos als quadres.

Els Plans Especials Industrials recullen 3 àrees de sòl urbà de Girona amb iniciatives industrials no realitzades i en les quals el Pla actua com en els Plans de Millora determinen la xarxa viària bàsica i fixant una cessió mínima global de verd i equipament, la qual és especificada al quadre.

En Sòl Urbanitzable les Normes preveuen 3 intensitats de Desenvolupament Urbà Residencial i un Desenvolupament Industrial. Per als Desenvolupaments Residencials els quadres ex-

pliciten el nombre màxim d'habitatges resultant a cada sector així com les superfícies mínimes de cessió obligatòria i gratuïta per a zones verdes i equipaments. El quadre corresponent als sectors de Desenvolupament Industrial especifica també la cessió mínima global per a vials i estacionament.

Finalment, els sector de grans equipaments són zones d'equipaments de caràcter supramunicipal i amb un programa ja previst (Universitat, Esportiu de Salt, Abastament, Escorxador, Depuradora), dels quals només se n'explica la superfície al quadre corresponent.

El quadre de la plana següent presenta un resum dels quades anteriors agrupats per municipis i dóna també les superfícies en sòl urbà no incloses dins cap unitat d'actuació, - així com la resta d'equipaments generals no inclosos en sectors específics i deveses i boscos urbans. Es, doncs, un quadre resum de tota l'àrea zonificada per les Normes llevat dels sòls no urbanitzables.

	GIRONA	SANT JULIA DE RAMIS	QUART D'ONYAR	FORNELLS DE LA SELVA	VILABLAREIX	SANT GREGORI	TOTAL
Urba sense ACT.	781,61	31,51	24,27	18,10	28,82	17,0	901,31
UNIT. ACT.	166,35	--	19,06	6,00	--	3,58	194,99
PERI	14,59	--	--	--	--	--	14,59
PEMU (RES)	I 32,47 II 46,58	-- 8,87	-- 5,20	-- 20,41	-- 1,39	--	32,47 82,45
PEMU (IND)	18,15	--	--	--	--	--	18,15
SOL URBA	1.059,75	40,38	48,53	44,51	30,21	20,58	1.243,96
DES. URB. (RES)	I 57,12 II 95,86 III 62,55	-- 12,04 12,47	-- 7,05 --	-- 7,52 6,47	-- 17,02 --	-- 3,40 --	57,12 142,89 90,75
DES. (INT)	155,70	7,80	--	14,12	3,33	8,02	188,97
SOL URBANITZABLE	371,23	32,31	7,05	28,11	20,35	20,68	479,73
BOSCOS/DEVESES	292,88	--	38,45	--	--	--	331,33
EQUIP. (P.E. final tres S.G.)	78,17	8,70	--	--	5,75	--	92,62
TOTAL GRANS SISTE MES GENERALS	371,05	8,70	38,45	--	5,75	--	423,95
TOTAL	1.802,03	81,39	94,03	72,62	56,31	41,26	2.147,64

Hipòtesi de programació, execució i edificació per al Sòl Urbanitzable previst

A partir de l'oferta de sòls d'una nova urbanització residencial proposada per les Normes, i que inclou els sectors de Desenvolupament Urbà i els Plans Especials de Millores Urbanes, s'han fet unes previsions de les possibilitats d'edificació acabada que s'hi podrà dur a terme ens els propers 10 anys, tenint en compte que sempre hi ha unes friccions reductores respecte als potencials teòrics que representen aquests sòls.

Pel que fa als sòls urbanitzables (Desenvolupament Urbà) cal preveure en primer lloc un factor reductor en la programació efectiva del sector, que correspon al percentatge previsible del total de sòl que tindrà aprovat el Pla Parcial corresponent en el període assenyalat.

Atesa la seva localització més cèntrica i les majors possibilitats edificatòries es preveu el percentatge més elevat per als sectors d'intensitat I i, contràriament, es preveu el percentatge més baix per als d'intensitat III.

De tot el sòl en Pla Parcial aprovat, es preveu que, per la mateixa raó anterior, serà executada en un grau elevat la urbanització dels sectors d'intensitat I. En sectors d'intensitat III, corresponent a ciutats jardí, la urbanització és proporcionalment més reduïda i ràpida d'executar i per això també s'hi preveu un factor elevat. En canvi, es considera que en els casos d'intensitat II, la recuperació dels costos és més lenta i per tant l'execució de l'obra urbanitzadora també.

Finalment, cal tenir en compte un darrer factor que correspon a la part de l'executat que serà edificada i ocupada. Per raons quasi exactament inverses a les anteriors, és previsible que el grau més elevat d'edificació es doni als sectors d'intensitat II (ja que tendiran a desplaçar el mínim possible urbanització i edificació per facilitar la recuperació dels costos), i que aquest grau sigui inferior als altres sectors (I i III).

La combinació dels tres factors dóna per a cada intensitat de Desenvolupament Urbà un coeficient d'ocupació o edificació efectiva en

el termini dels deu anys assenyalats, tal com queda reflectit en el quadre següent.

	% PROGR.	x	% EXECUT.	x	% EDIFIC.	COEFIC. EDIFIC.
Desenvolupament urbà						
Intensitat I	70	x	80	x	65	= 0,364
Desenvolupament urbà						
Intensitat II	65	x	60	x	80	= 0,312
Desenvolupament urbà						
Intensitat III	40	x	80	x	60	= 0,192

Aplicant aquests coeficients efectius a les superfícies totals assenyalades a cada intensitat, i tenint en compte la densitat màxima de vivendes que s'hi permet, obtenim la població màxima que previsiblement s'assentarà en sòls urbanitzables durant el proper decenni:

	Sòl qualificat (Ha)	Coef. efect.	Densitat (viv/Ha)	Vivendes
D.U. I	57,12	x 0,364	x 75	= 1.559
D.U. II	142,89	x 0,312	x 50	= 2.229
D.U. III	90,75	x 0,192	x 25	= 436
Total				4.224

Considerant que en aquestes àrees de nova població la dimensió mitjana familiar serà lleugerament superior a la mitjana del sòl - urbà (entre 3,4 i 3,5 persones), atès que es tractarà de població més jove, i fixant en 3,57 persones/viv aquest índex, el total de població prevista en sòl urbanitzable serà:

$$4.224 \text{ viv} \times 3,57 \text{ hab/viv} = 15.080 \text{ habitants}$$

Hipòtesi d'edificació en els sòls amb Pla Especial de Millora Urbana

Quant als Plans Especials de Millora Urbana, s'han simplificat els factors reductors, ja que atès que són àrees urbanes -en força casos amb un cert grau d'urbanització, si més no perimetral- l'execució i l'edificació són més difícils de diferenciar, i per això es considera un sol factor d'execució-edificació.

Pel mateix fet de ser sòls urbans, es preveuen uns factors de programació força elevats, més que no en els sòls de desenvolupament urbà. Pel que fa al factor d'execució-edificació, es preveu més elevat en els Plans Especials d'intensitat II, atesa la seva situació urbana.

Els coeficients d'ocupació o edificació efectiva, combinació d'aquests dos factors, són els següents:

	COEFIC.		
	% PROGR.	% EXEC-EDIF.	EDIFIC.
Pla Especial de Millora Urbana			
Intensitat I	0,75	x	0,50 = 0,375
Pla Especial de Millora Urbana			
Intensitat II	0,80	x	0,70 = 0,560

I la previsió de vivendes i habitants en els sòls sotmesos a Pla Especial de Millora, serà la següent:

	<u>Sòl qualificat</u> (Ha)	<u>Coef. efect.</u>	<u>Densitat</u> (viv/Ha)	<u>Vivendes</u>
PEMU I	32,47	x 0,375	x 75	= 913
PEMU II	82,45	x 0,560	x 50	= 2.309
Total				3.222

Aquestes zones es preveu que actuaran parcialment com a descongestió de sectors urbans més densos i per tant cal considerar que la dimensió familiar mitjana serà més baixa que el conjunt urbà; es pondera en 3 habit/viv.

Així la població previsible en àrees de Pla Especial de Millora serà:

$$\underline{3.222 \text{ viv}} \times 3 \text{ hab/viv} = \underline{9.666 \text{ habitants}}$$

En resum, doncs el nombre de vivendes i d'habitants en sòls nous és:

	<u>Vivendes</u>	<u>Habitants</u>
D.U.	4.224	15.080
P.E.M.U.	3.222	9.666
	7.446	24.746

Resum sòls de nova urbanització i edificació

La traducció dels diferents factors de reducció exposats en els dos apartats precedents, en superfícies de sòl en els distints nivells d'execució, tant per als sòls urbanitzables com per als de Pla Especial, és la que podem veure al quadre següent:

		Sòl qualificat	Sòl amb planejament	Sòl urbanitzat	Sòl edificat
Desenvolupament urbà	I	57,12	39,98	31,99	20,79
	II	142,89	92,88	55,73	44,58
	III	90,75	36,30	29,04	17,42
Pla Especial	I	32,47	24,35	12,18	12,18
	II	82,45	65,96	46,17	46,17
TOTAL		405,68	259,47	175,11	141,14

Aquestes xifres signifiquen que sobre el sòl edificat, les 7.446 vivendes donen una densitat s'ocupació de 52,8 viv/Ha i sobre la superfície de sòl urbanitzat, una densitat urbana de 42,5 viv/Ha.

Política aplicable en Sòl Urbà

Les Normes Subsidiàries defineixen, a través de la Normativa les diverses zones existents en sòl urbà, amb els seus paràmetres edificatius. D'acord amb l'article 9 d'aquesta Normativa cada Corporació Municipal haurà de realitzar la divisió pormenoritzada del sòl urbà seguint aquesta definició de zones.

Per tal d'orientar les Corporacions en aquesta tasca i coordinar-la amb les previsions globals de les Normes d'analitzar en aquest apartat les dades base necessàries per definir uns límits superiors en el nombre d'habitatges i habitants que hauran de resultar de les possibili-

tats edificatòries de la zonificació a cada municipi.

Aquestes dades són la dimensió mitjana de la unitat familiar i la densitat mitjana de cada zona de sòl urbà. De l'explotació del cens aplicat als diferents teixits i tenint en compte la composició social dominant a cada un, resulten les següents dades:

Dimensió mitjana de la unitat familiar (persones/famílies)

Ciutat vella	2,8
Casal rural	3,1
Eixample urbà	3,6
Eixample sub-urbà	3,8
Residencial	3,7
Ciutat Jardí I	4,1
Ciutat Jardí II	3,7
Ciutat Jardí III	4,2
Renovació urbana	4,1
Desenvolupament unitari en composició de volums	3,2
Verd privat	2,6

A Girona, únic municipi on és possible de trobar totes les zones, s'ha estimat la mitjana familiar global assignant a cada zona un coefficient superficial aproximadament igual i fent la mitjana aritmètica, el resultat de la qual és 3,4 persones/família.

Per als altres cinc municipis, i seguint el mateix procediment, el resultat obtingut és de 3,5 persones/família.

Per calcular la densitat mitjana a cada zona de sòl urbà s'ha exclòs d'aquest sòl els Plans Especials de Millora, els sectors industrials, les zones verdes, boscos deveses i els equipaments, de manera que resten els sòls nets (edificables) residencials (inclosos els corresponents a Unitats d'Actuació i P.E.R.I.) més els vials. (vegeu quadre pàgina següent)

SUPERFICIES DE CALCUL PER A LA ZONIFICACIÓ EN SOL URBA							
	GIRONA	ST. JULIA DE RAMIS	QUART D'ONYAR	FORNELLS SELVA	VILABLAIREIX	ST. GREGORI	TOTAL
(+) Sòl urbà sense act.	781,61	31,51	24,27	18,10	28,82	17,00	901,31
(+) Unitats d'act.	166,35	--	19,06	6,00	--	3,58	194,99
(+) P.E.R.I.	14,59	--	--	--	--	--	14,59
(-) Verd i equipa.	--	--	--	--	--	--	--
(-) Verd i equipa. S.V. sense act.	215,93	1,71	2,49	1,90	1,23	1,23	224,49
(-) Industria i tren	169,24	8,12	--	--	3,24	--	180,6
(-) Verd i equip. V.A.	52,11	--	4,30	0,12	--	0,12	56,65
(-) Verd i equip. P.E.R.I.	3,39	--	--	--	--	--	3,39
Total sòl residencial net+viari	521,88	21,68	36,54	22,08	24,35	19,23	645,76

Els càlculs d'han fet partint del coeficient d'edificabilitat neta potencial que permet la Normativa a cada zona, i a continuació aquest coeficient s'ha ponderat segons els diferents usos permesos i dominants a cada teixit urbà per obtenir l'índex net d'edificabilitat residencial corresponent que finalment s'ha convertit en zonal estimant el percentatge de vials mitjà de cada zona.

El resultat d'aquests càlculs dóna les següents densitats de vivències i habitants a:

<u>Zona</u>	<u>viv/Ha</u>	<u>hab/Ha</u>
Ciutat vella	85	238
Casal rural	30	93
Eixample urbà	110	396
Eixample sub-urbà	95	361
Residencial	80	296
Ciutat Jardí I	32	131
Ciutat Jardí II	18	66
Ciutat Jardí III	10	42
Renovació urbana	45	184
Desenvolupament unitari en		
Composició de Volums	40	128
Verd privat	6	15

El nombre màxim d'habitants que haurà de resultar a cada municipi de la zonificació a realitzar-hi -el qual es calcularà mitjançant aquestes densitats- és especificat a la Disposició Addicional 2a de la Normativa.

D'acord amb aquesta Disposició, el total de vivendes en sòl urbà en tot l'àmbit del Pla serà de 29.085, corresponents a 99.200 habitants.

Per finalitzar aquest capítol sobre política de sòls s'inclou a continuació un quadre-resum de les superfícies de sòl residencial i industrial per municipis, tant en sòl urbà com en sòl urbanitzable.

	GIRONA	ST. JULIA DE RAMIS	QUART D'ONYAR	FORNELLS DE LA SELVA	VILABLAIREIX	ST. GREGORI	TOTAL
SOL URBA							
Residencial	872,36	32,26	48,53	44,51	26,97	20,58	1.045,21
Industrial	187,39	8,12	--	--	3,24	--	198,75
SOL URBANITZABLE							
Residencial	215,53	24,51	7,05	13,99	17,02	12,66	290,76
Industrial	155,70	7,80	--	14,12	3,33	8,02	188,97
TOTAL							
Residencial	1087,89	56,77	55,58	58,50	43,99	33,24	1.335,97
Industrial	343,09	15,92	--	14,12	6,57	8,02	387,72

(Aquest quadre no inclou els grans sistemes generals que ja es donen diferenciats en un altre quadre)

Les Normes Subsidiàries en el seu marc d'ordenació general, prenen en consideració la necessitat col·lectiva de dotacions i equipaments així com d'espais públics lliures i equipats, per a un millor benestar col·lectiu de la població de l'àmbit. Fer front a aquesta necessitat i les seves previsions és una tasca ineludible de tot planejament tal i com reflexe l'exposició de motius de la Llei de Reforma de 1975, aconseguint "...les condicions de vida pròpies de la societat industrial amb les correlatives majors exigències d'equip comunitari i de qualitat de l'entorn i la necessitat de preparar de forma anticipada i racional un assentament, social i econòmicament adequat,...", per a tot l'àmbit i per a la població del mateix comprès en aquestes Normes Subsidiàries.

Pel que fa als equipaments ultra considerar els ja existents i regular-ne el seu aprofitament, es fa una previsió adient a les necessitats futures concentrant aquests en àrees adjacents als actuals i localitzant-los bàsicament dins del terme de Girona per a una millor gestió dels equipaments comunitaris d'àmbit general. En l'ordenació urbana i en el traçat de les àrees de creixement s'ha tingut molt en compte la necessitat de preveure en els traçats la localització del sistema de jardins urbans i places, per a garantir una millora de la qualitat urbana, així com una més bona coherència entre els teixits actuals, els proposats i el sistema de jardins urbans i places.

Pel que fa als grans sistemes d'espais verds i parcs urbans, aquests s'han concentrat en el terme de Girona i en el punt de confluència dels diferents teixits de creixement, organitzant el sistema de deveses com un gran espai verd a nivell supramunicipal que en la seva posició gaudirà de màxima accessibilitat i que en la qualitat dels sòls té característiques optimes per organitzar espais lliures verds i equipats per a garantir els adequats espais de lleure de la població de l'àmbit. Així mateix es preveu un parc central ocupant els actuals camps de vies de Renfe, en posició estratègica de centralitat i que permet endemés de soldar els teixits de Salt-Santa Eugènia i l'eixample de Girona, organitza un parc de gran dimensió al centre de la ciutat que millorarà substancialment l'actual precarietat d'espais col·lectius ajardinats al centre de Girona. Cal afegir que la seva posició és estratègica endemés per la seva centralitat per la seva interrelació amb els sistemes de comunicació urbans i ex-urbans, així com per l'accessibilitat

litat que ja actualment li confereix l'actual xarxa viària.

Pel que fa als relleus orogràfics de Montjuïc i Les Pedreres, les Normes preveuen la preservació d'aquests espais per garantir la recuperació de sòls públics així com per salvaguardar la silueta urbana de la ciutat antiga de Girona garantint al mateix temps una protecció del medi ambient territorial i urbà.

La Norma preveu també la protecció i salvaguardia del sistema de boscos adjacents als teixits urbans de Girona en el sector de Montilivi i Palau. Aquests boscos se situen en els relleus de la petita serralada formada per els turons de Montilivi, Can Ponç i Avellaneda, i tanquen tot el sistema urbà del Pla de Girona i Palau, constituint una barrera natural al creixement i un trànsit entre els sòls immisquits en els processos edificatoris i els sòls d'activitat agrícola del Pla de la Creueta, del Pla del Convent, del Pla d'en Triola i dels altres plans de l'Onyar. Així mateix, aquesta protecció del nucli natural, garanteix la preservació de l'ocupació d'aquests sòls amb processos urbans, de tot el sistema orogràfic que discorren de nord a sud, origina una barrera boscosa únicament tallada per el pas del Ter i de l'Onyar, configurada per els turons del Castell de Sant Julià de Ramis, de Can Ribes, Montjuïc, Muntanya de la O, les Pedreres, El Polvorí, Montilivi, Can Ponç, l'Avellaneda i de les Torres de Palau.

El medi agrícola es protegeix en aquestes Normes d'una ocupació o d'una activitat que pugui malmetre les seves actuals condicions productives. Així es preserva de tota ocupació amb edificació els sòls d'horta siguin urbans o no, garantint el seu aprofitament intensiu actual, i permetent la penetració d'aïtal activitat entre mig dels teixits urbans o fins i tot a l'interior, gaudint per tant tota l'àrea d'un millor equilibri entre les activitats urbanes i les agrícoles que beneficia al benestar col·lectiu i a la protecció del medi ambient urbà i rural.

Els sòls agrícoles intensius de la plana sedimentària del Gironès, així com els de les valls fluvials més importants es preserven d'un canvi d'ús i d'una ocupació de l'edificació poc racional, permetent però aquelles que són necessàries per conservar aïtal activitat productiva. Així es regula l'edificació d'habitatges i d'indústries en medi agrícola sense alterar substancialment la situació de facto però tendint a corregir-la en aquells punts on l'ús actual és poc adient amb l'activitat agrícola.

Cal esmentar també, que en la protecció del medi ambient, s'ha con-

siderat la necessitat d'establir una preservació especial de les àrees boscoses de l'àrea de planejament. En especial, es perimetren els àmbits de Protecció Especial del Parc Natural de les Garrotxes i de la Vall de Sant Daniel, on es redactaran uns Plans Especials de Protecció del Paisatge.

Els sòls erms o els agrícoles de baixa intensitat es consideran en una zona apart, 'es permet un ús i un aprofitament més elàstic, tant des del punt de vista dels habitatges com de la indústria, ja que la seva protecció en funció de l'activitat que actualment s'hi realitza no queda plenament justificada, però sí la protecció del medi natural, i per tant són sòls que queden excluïts -- dels processos d'ocupació urbana i edificatòria.

ANEXES.

AJUNTAMENT DE GIRONA

AYUNTAMIENTO DE GERONA

Secretaria General.

INFORME SOBRE LA SITUACIÓ CREADA EN EL PLANEJAMENT DE LA CIUTAT, AMB MOTIU DE LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPREM, DE 24 DE DESEMBRE DE 1.980.

1. L'Ordenació urbana i Planejament de la Ciutat de Girona s'ha regit des de 1.944 pels següents documents:

Unes "Ordenanzas municipales en matèria de edificación de la Ciudad de Gerona", de 1.944, modificades l'any 1.954. El Pla General de 1.955 no redactat per l'Ajuntament (ho fou per la Comisió Superior d'Ordenació Urbana) i pràcticament inaplicat i les Ordenances de 1.968. Posteriorment es va redactar el Pla General d'àmbit Comarcal, de 1971, i després les Ordenances de 1.973, les quals van quedar modificades en algun dels seus punts en l'any 1.978, afegint-hi també l'Ordenança d'Aparcaments. Aquest últim era el bloc normatiu que regia la Ciutat de Girona.

Enmig d'aquest procés, es produeix l'aparició de la --- "Ley sobre Régimen del Suelo y Ordenación Urbana" de 1.956, a la qual s'havia d'adaptar el Pla de 1.955, adaptació que no es va efectuar; i la Llei del Sòl de 1.975, que també assenyalava l'obligatoriitat d'adaptar el Pla de 1.971 a les seves determinacions; adaptació que en aquest moments estava en curs de tramitació, amb autorització de la Generalitat de Catalunya per reduir-la al terme de Girona.

La Sentència del Tribunal Suprem de 12 de desembre de 1.980, declarant nul.la de plé dret l'Ordre aprovatoria del Pla General del 1.971, implica automàticament el retorn de la vigència del Pla General del 1.955, evidentment desfasat i de quasi nul.la operativitat, com després es tractarà d'exposar.

2. La Sentència del Tribunal Suprem, de 12 de desembre del 1.980, al declarar aquella nul.litat, ho fa seguint el criteri jurídic prudencial en matèria de zones verdes de la Sentència de 19 d'abril de 1.979, que confirmava el d'altres Sentències, tals com les de 13 de gener i 15 d'abril de 1.978, fomentades tant en la decisió feta per un organ manifestament incòpetent, segons la Llei de 168/63 de 2 de desembre, com en haver-se prescindit del procediment establet per la referida Llei, en particular l'omissió del dictamen favorable del Consell d'Estat, al produir-se una modificació de zones verdes.

No correspon d'una manera particular, fer un examen d'aquella Sentència, doncs el que procedeix es analitzar la situació creada i les possibilitats de sortir de la mateixa. Emperò, si que cal dir que, en tot cas, es produeix la conservació dels actes municipals de l'aprovació inicial i provisional del Pla General de 1.971

AJUNTAMENT DE GIRONA

AYUNTAMIENTO DE GERONA

Secretaria General

d'acord amb l'article 52 de la Llei de Procediment Administratiu i, que, en tot cas, el Tribunal Suprem no ha admés l'argumentació municipal, en ordre a la inaplicabilitat de la Llei 168/63, de 2 de desembre sobre Zones Verdes al casos de Revisió, com el del Pla General de Girona de 1.971, al assenyalar què, encara que es tracta efectivament d'una Revisió del de 1.955, no es pot identificar amb una modificació parcial de Zones Verdes, contemplades en els arts. 37 i 39 de la Llei del Sòl, quan menys abans de la vigència de la nova Llei del Sòl de 1.975, doncs no hi ha raó, per distingir entre la modificació singular d'un Pla General que tingui per objecte una diferent zonificació o ús urbanístic de les zones verdes o espais lliures, previstos, d'aquella altra que té lloc com a conseqüència de la Revisió del propi Pla, sense establir distinció en quant a origen de les modificacions i per tant, indetificant modificació i revisió. Tot això, en contra de la doctrina d'altres Sentències, tals com la de 22 de maig de 1.979, i, a nivell d'Audiència Territorial, la de 4 de desembre de 1979 i de la propia doctrina urbanística, que vé clament per una diferenciació entre modificació i revisió d'un Pla, sen-se que en aquest cas ùltim resulti procedent seguir el procediment extraordinari del Consell de Ministres, seguint així que la implantació de Zones Verdes en un Planejament originari segueix el procediment ordinari de l'article 41 de la Llei del Sòl i la seva revisió hauria de seguir el mateix procediment, d'acord amb l'article 49 -- de la propria Llei, apart de la consideració global que, en matèria de Zones Verdes, efectúa un procediment revisor.

Tampoc és hora de lamentar-se del greu efecte que, per una Ciutat ocasiona la desaparició d'un Planejament general, que ha assortit els seus efectes, donant lloc a molts Plans Parcials i actuacions urbanístiques en general, tot això al cap de quasi deu anys de la seva vigència. Mai com en aquest cas es podria invocar l'affoisme de "Justicia tarda, justicia mala!"

A partir de la Sentència del Tribunal Suprem, es plantejen dos possibles camins: Per un costat, acabar la tramitació -- del Pla de 1.971, ja que l'anul·lació d'aquest Pla s'ha produït fonamentalment per defecte de tràmit, el que comportaria instar del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme, perquè demanés el preceptiu informe del Consell d'Estat, degut a la modificació de Zones Verdes del Pla de 1.955 i acabés amb la tramitació de la Llei 168/63.

Una vegada completada la tramitació del Pla del 1.971, es procediria bé a l'adaptació del Pla, limitat l'àmbit al terme municipal de Girona o bé la Revisió total Comarcal, en aquest moment ja en curs.

La segona via, partint de la validesa del Pla de 1.955, consistiria en completar-lo amb unes Normes complementàries del Planejament, prèvies a l'obligada Revisió del Pla, per una banda; o bé demanar la suspensió del Pla de 1.955, per tal de poder procedir a -

AJUNTAMENT DE GIRONA

AYUNTAMIENTO DE GERONA

Secretaria General.

la redacció d'unes Normes Subsidiàries de Planejament urgents, - que podrien abarcar l'àmbit de Girona Ciutat, o l'àmbit del Pla de 1.971. Normes que haurien d'èsser dictades per la Generalitat sempre com a pas previ de la Revisió a que ens obliga la Llei de 1.975. (Disposició Transitòria 1ª) i amb vigència fins a la referida Revisió.

Tot i que aparentment el camí més fàcil seria el de redactar unes Normes Complementàries del Pla de 1.955, aquest camí presenta unes importants dificultats operatives que la fan pràcticament inviable, entre altres, pels motius que s'exposen:

Els articles 88,2 i 89,2 del Reglament de Planejament estableixen que "Las Normas Complementarias de los Planes Generales tendrán por objeto regular aspectos no previstos o insuficientemente desarrollados por aquellos. Sus determinaciones guardarán la debida coherencia con las propias de los Planes que complementen y en ningún caso podrán modificarlas."

"Las Normas Complementarias no podrán en ningún caso modificar la calificación del suelo ni alterar las determinaciones del Plan General que complementen."

Per l'anteriorment exposat, es fa evident que mitjançant unes Normes Complementàries de Planejament no es pot modificar cap element de l'estructura general i orgànica definida en el Pla de 1.955 i, per tant, temes tan fonamentals com els següents:

-La situació de la nova Estació de Renfe a la zona de Palau.

-El traçat de la via per Montilivi, passant per les Pedreres i Montjuïc a traves de túNELS, en moment en que el tren passa amb viaducte.

-L'Existència dels trens petits Girona-Olot, Girona-Sant Feliu de Guixols, Girona-Banyoles i Girona-Palamós, avui desmantelats

-La creació d'una nova via de tren des d'aproximadament l'actual Caserna de la Guardia Civil fins a la nova Estació proposada.

-La conversió de l'actual pas elevat del tren en un eix via-ri Nord-Sud de la Ciutat.

-El pas del vial de circumval.lació per Montilivi i el tren - pel bell mig de la Urbanització Torre Rafela.

L'absoluta inviabilitat per poder continuar Plans Parcials tals com:

-Pla Parcial Girona 2, que estaria situat en Zona verda quasi en la seva totalitat.

-Pla Parcial Montjuïc, situat en terrenys qualificats part -

AJUNTAMENT DE GIRONA

AYUNTAMIENTO DE GERONA

Secretaria General.

com a Zona verda i part com a lliure permanent.

-Pla Parcial "Font-Ajau" que hauria de seguir la normativa de Ciutat-Jardí.

-Pla Parcial "Mas Abella", la major part en Zona verda i la resta, afectat pel vial i el tren.

La qualificació com Zona de "Tolerància industrial" de punts tant cèntrics com, per exemple, la Plaça Marqués de Camps.

La qualificació com "Industria permanent", que prohibeix l'ús residencial, d'importants sector de la Ciutat, actualment consolidats com a vivendes.

El traçat d'algun element viari que atravessa diagonalment zones consolidades per l'edificació.

La situació de gran nombre d'edificacions situades en terres qualificats com a Zona verda en el Pla General, per exemple, tot el sector al costat del Centre de Detenció.

No seria possible resoldre les anteriors qüestions amb unes Normes Complementàries del Planejament donades les limitacions que comporta aquesta figura urbanística (caràcter de suplència, no alternador de determinacions del Pla General que completa).

3. A més de l'anteriorment exposat el Pla de 1.955 té lògicament una manca de gran nombre de documents considerats imprescindibles - avui dia per aquesta figura de planejament que es contenen en l'informe dels Serveis Tècnics d'Urbanisme de l'Ajuntament.

Endemés, l'aplicació de la normativa que fixa el Pla de 1.955 implica, automàticament la impossibilitat de donar llicències en molts punts de la Ciutat. A títol d'exemple diriem que:

-En tot el sector de Sarrià de Ter només es poden donar llicències a la illa compresa entre els carrers Major i Firal i a l'altra façana del carrer Major.

-Al Pont Major, solament es podrien donar a la façana oberta al carrer Sant Joan Bosco.

Queden també col.lapsats:

- El Sector Germans Sàbat i el Polígons Kim, Benet i Fina.
- El Pla Parcial La Torre de Taialà i el casc de Domeny.
- El Sector Montjuïc.
- El Barri de Vilarroja.
- El Sector Sud del Passeig d'Olot.
- Part del Barri de Santa Eugènia.
- Part del Barri de La Rodona.
- Tot el Sector de Palau, incloint els Plans Parcials Girona 2, Mas Abella, La Creu de Palau, i d'altres.

AJUNTAMENT DE GIRONA

AYUNTAMIENTO DE GERONA

Secretaria General.

Ultra, les que es podrien donar a molts altres punts, estan en contradicció amb els usos actuals del Sector, ja consolidats .

4. El que ha quedat anteriorment exposat es un aspecte de la - principal qüestió de fons. En un tema en que l'evolució es tan ràpida com en l'Urbanisme, pretenir regir-se per una Normativa dictada fa 26 anys (avui la Llei del Sòl obliga a revisar els Programes d'Actuació com a mínim cada quatre anys), comporta una considerable inseguretat jurídica, donades les moltes omisions é indeterminacions del Pla 1.955.

Atesos els inconvenients insalvables d'unes Normes Complementàries per a completar el Pla General de 1.955, donat el caràcter limitat i simplement de suplència, resta com a solució unica, de caràcter urgent, la suspensió del Pla General de 1.955, d'acord -- amb l'article 51 de la Llei del Sòl, art. 163 del Reglament de Pla nejamant i Reial Decret 1.358/78, de 23 de juny, en tot l'àmbit de Girona Ciutat, per acordar la més completa Revisió del mateix amb posterioritat, acollit ja a la nova Llei del Sòl de 1.975 i donada -- compte de l'urgència en la solució a pendre, s'estima que concorren les circumstàncies excepcionals que preveu, a l'ensems, l'article 70,3 de la propia Llei per tal de que, la Generalitat de Catalunya, amb acord del Consell Executiu, amb informe favorable de la Comissió Central de Catalunya i escoltat aquest Ajuntament, per el Conseller de Política Territorial i Obres Pùbliques s'acordi -- l'entrada en vigor, sense necessitat de tramitació ordinària, --- d'unes Normes Subsidiàries del Planejament, d'acord amb les orientacions que al respecte pugui indicar-li l'Ajuntament de Girona i continguent, en tot cas, el supòsit en quina virtud resulti procedent la seva ràpida substitució per el Pla Revisat, Revisió del de 1955, amb totes les determinacions propies d'aquesta figura superior de Planejament.

Aquestes Normes Subsidiàries, apart de la documentació prevista en l'article 97 del Reglament, donarien solució immediata a la situació difícil en que ha quedat abocada la Ciutat, després de la Sentència referida del Tribunal Suprem.

Finalment, hauria de ponderar-se, amb molta cura i fins no adquirissem executivitat aquestes Normes Subsidiàries, l'aplicació directa del Pla General de 1.955, en els escassos supòsits de possible aplicació, actuant amb una extraordinària prudència, tant -- pels casos d'atorgament de llicències, com en el de la seva denegació, contingut en compte la possible aplicació de la norma continguda en l'article 120 de la Llei de Procediment Administratiu en ordre als Plans Parcials nascuts a l'emparança del Pla General, ara anul·lat, donada compte de la naturalesa d'acte-Norma atribuit al Planejament, es a dir, la de disposició de caràcter normatiu, d'abast general.

També en aquests casos, serà prudent tenir en compte l'aclaració

AJUNTAMENT DE GIRONA

AYUNTAMIENTO DE GERONA

Secretaria General.

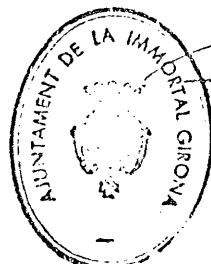

ment que pugui dictar-se pel propi Tribunal Suprem, en relació a l'escrit de sol·licitud d'aclariment que la representació causídica de l'Ajuntament de Girona ha formulat davant - ció de la Sala 4ª del Tribunal Suprem, per tal de poder actuar - de manera més segura al mig de la situació confusionaria crea da en virtut de l'anul.lació de l'Ordre Ministerial, aprovato ria del Pla General de Girona i Comarca de 30 de març de 1.971.

No recollim aquí, en aquest moment, el considerable efecte que en relació a la resta de la Comarca urbanística es produueix, com a conseqüència de la Sentència dictada, per raó del seu àmbit supramunicipal i per afectar, d'immediat als altres òrgans urbanístics competents, inclosos en el sí de la Generalitat ,a la que es deurà donar compte de la situa ció creada també pel que respecte a aquest territori supramunicipal, tant als efectes de la substitució del Planejament desaparescut, com en ordre a la reconversió de l'encàrrec formulat per la mateixa, respecte de la Revisió del Pla General de 1.971, amb finalitat de la seva incorporació als efectes de la nova Llei del Sòl, de 1.975.

Girona, 16 de febrer del 1.981.

ELS SERVEIS JURÍDICS MUNICIPALS,

SITUACION CREADA EN GERONA POR LA SENTENCIA DE 24
DE DICIEMBRE DE 1980

La Sentencia en resumen mantiene.

1º y 2º Considerando - improcedencia de la causa de inadmisibilidad aducida por la abogacía del Estado.
3º, 4º y 5º. incidencias y modificaciones concretas de las zonas verdes.

6º. inclusión de las zonas deportivas dentro de las áreas libres y por lo tanto, en la regulación de la Ley de 1963/158.

7º. aplicabilidad de la Ley de 1963.

Se remite a varias sentencias del Tribunal Supremo, 5 de junio de 1978, 16 febrero de 1978 y 13 de enero de 1978 (plasencia casi idéntica) y 19 de abril de 1979.

8º. No estimación de las razones alegadas respecto a la inaplicación de la Ley de 1963, a la revisión, porque entiende que la citada Ley no hace distinción alguna. En este Considerando hay una frase importante cuando dice: "...hay que señalar que, cuando menos antes de la vigencia de la nueva ley de 1975, no existe razón alguna para distinguir..." indicadora, en cierta medida, de que a partir de la aplicación de la Ley de Reforma y del Reglamento de Planeamiento el

criterio del Supremo puede ser distinto, por la diferencia de las figuras de la revisión y de la modificación.

9. el plan a pesar de ser anterior a la Ley del Suelo de 1956 está incluido dentro de los parámetros de esta.

10. que el Ayuntamiento no aportó pruebas de que al Plan de 1955, que precisaba, le faltaban aquellos requisitos esenciales para ser considerado como tal ni restantes elementos conducentes a la invalididad del Plan.

11. Declara la nulidad radical, conservando del expediente aquellas partes no afectadas por la declaración, a efectos de la ulterior tramitación correcta de la revisión, si es que se considera conveniente la modificación de los espacios libres y zonas verdes o bien para hacer desaparecer dichas previsiones si, por no ser así, bastase con la tramitación y aprobación ordinarios.

El Considerando es confuso, de ahí la aclaración de sentencia solicitada, pero pudiera interpretarse, en el sentido de obligatoriedad de que la revisión-adaptación que está en marcha, tenga en cuenta las zonas verdes del Plan de 1955, si no se quiere incurrir en la necesidad del dictámen del Consejo de Estado. En todo caso parece no salvar ningún acto dictado en aplicación del Plan y no hace ninguna referencia a las cuestiones de derecho transitorio que ahora se plantearian. Hay que añadir que en un procedimiento distinto la Audiencia Territorial de Barcelona tiene un criterio distinto que el Supremo.

La Sentencia supone, por tanto, la nulidad radical del Plan de 1977 y la vigencia en estos momentos del Plan de 1955.

Analizando la evolución temporal del planeamiento de Gerona, vemos que la misma parte de una normativa, la de 1955, restringida, de terminología grandilocuente, absolutamente inadaptada, por estas y otras razones, a la realidad actual. Continua con la Normativa, ahora anulada en 1971, excepcionalmente desarrollista y, actualmente se han iniciado los trabajos de Adaptación-Revisión. A todo lo cual hay que unir que cada una de las figuras antes relacionadas tendrían ámbitos municipales distintos.

La Sentencia supone en principio, la anulación del Plan General de 1971 y de los actos dictados en su desarrollo, salvo que en la contestación a la aclaración el Supremo indique que la anulación solo se refiere a las zonas concretas afectadas por la modificación de zonas verdes, y por tanto la vigencia para los municipios de Gerona y de Sant Julià de Ramis del Plan de 1955, inutilizable actualmente. Sin que por otra parte, ^{son} los propios términos de la sentencia comentada, quepa plantearse dudas respecto a su proceso aprobatorio o a su existencia previa a la Ley del Suelo de 1956. Es curioso constatar, que sin eficacia en el caso, la Audiencia de Barcelona en Sentencia de 12 de noviembre de 1980 se muestra contraria a la validez del Plan General de 1955. Una muestra más de la irregular y cambiante jurisprudencia contenciosa tan alejada de la estabilidad de otras Salas.

Esta situación se ve agravada por los anteriormente señalados ámbitos distintos de los Planes, ya que:

a) El Plan de 1955 abarcaba.

Girona y Sant Julià de Ramis.

b) El de 1971:

c) La revisión adaptación: Girona, Llambrilles, Forrells, Quart d'Onyar, Besanó, San Gregorio, Vilablareix, Sant Julià de Ramis, Aiguaviva, Riudellots de la Selva.

Cuestión que dificulta, sobremanera, la aplicación de los mecanismos correctores, que para tales extremos posibilita la Ley del Suelo, puesto que los municipios de Girona y Sant Julià de Ramis verían renacer el Plan de 1955, mientras que el resto se quedarían sin figuras de Ordenación.

Todo lo cual conlleva en aras a la supresión de la vigencia del Plan de 1955, a la utilización del mecanismo descrito en el art. 51 del Texto Refundido de la Ley del Suelo, en relación con el 70 del mismo cuerpo legal y 152 del Reglamento de Planeamiento (... suspensión del Plan y dictado provisional de Normas Subsidiarias..."). Lo cual supondrá, en su consecuencia, la suspensión por la Generalidad (Consell Executiu) del Plan de 1955, mediate los trámites legales descritos por los arts. mencionados (adaptados al ámbito autonómico) y el dictado de unas Normas Subsidiarias, mediante un procedimiento suficientemente incardinado, para evitar prolongados vacíos legales.

El concepto este último del dictado de las Normas Subsidiarias, plantea una importante problemática, relacionada con su ámbito, pues las Normas Subsidiarias deberían tener un ámbito mayor al Plan a suspender y extendible al de la revisión, por lo que es preciso, no solo utilizar el art. 51 del Texto Refundido de la Ley del Suelo sino el 70, pues parte de los municipios no necesitan suspender ningún planeamiento previo. De ahí resultan varios supuestos:

A) Normas que abarquen todos los municipios conjuntamente.

1º) Redacción material- puede ser realizada por los servicios técnicos de los Ayuntamientos, o por la Generalidad o por cualquier servicio técnico.

2º) formulación (concepto del art. 150 del Reglamento de Planeamiento) necesariamente por la Diputación o por la Comisión Provincial de Urbanismo. Podría atribuirse, si bien la redacción es conforme, por una mancomunidad de municipios interesados.

3º) Dictado por el Órgano Superior.

B) Normas que abarquen a un municipio o municipios por separado.

Podrán redactarse y formularse, por cada municipio por separado, además de por los órganos decretos, en defecto de los mismos.

El modelo de Normas Subsidiarias a utilizar puede variar entre las diversas figuras analizadas en los arts.

90, 92 y 93 del Reglamento de Planeamiento.

a) utilización de Normas Subsidiarias de tipo B para todo el ámbito de la Regulación. Tales normas son de difícil regulación técnica especialmente para el ámb-

bito ajeno a la capital que no cuenta con ningún trabajo.

b) utilización mixta de las diversas figuras de normas, no prohibida por la normativa.

c) utilización de las normas de tipo provincial, art. 90, desarrollando un modelo de mayor complejidad, que el art. 90. A esto se podría añadir Planes Especiales y Normas Complementarias.

La situación así planteada puede verse dificultada por el hecho de que el M.O.P.U. cumplimente la ejecución de la Sentencia, pues solamente estaría el expediente necesitado de trámites formales cumplimentables.

Este hecho no significaría necesariamente la nueva vigencia del Plan de 1971, puesto que por necesidades de derecho transitorio, sería precisa la adaptación.

Postura discutible puesto que se trataría únicamente de una ejecución de Sentencia.

La propuesta de dictado de normas reconduce a una realización rápida de los mencionados trabajos técnicos -ahora ya está vigente el plan de 1955- y a una coordinación de los procedimientos, suspensorios del Plan y de dictado de las Normas. En otro caso se prolongaría, a partir de estos momentos, la vigencia de la Normativa del Plan de 1955.

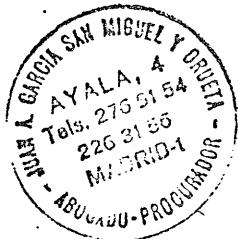
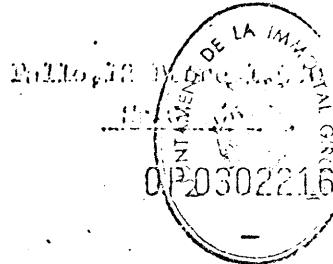
Sería preciso además, a determinar a partir de la contestación de la aclaración de Sentencia, si es preciso conservar las zonas verdes originarias del Plan General de 1955, a ^{sólo} la utilización de la vía del Consejo de Estado, pues si la necesidad de conservación de las zonas verdes subsiste en la revisión y como norma de futuro, se trataría de un planteamien-

to nuevo de la cuestión, que, a falta de respuesta
del Organo competente, no cabe desarrollar otra.

Barcelona 13 febrer 1980

EL CAP DE LA SECCIÓ DE RECURSOS

SENTENCIA

Excmos. Señores:

Don Pedro Martín de Hijas y Muñoz Don Manuel Gordillo García Don Aurelio Botella y Taza Don Vicente Marín Ruiz Don José Gabaldón López	EN LA VILLA DE MADRID, a veinticuatro de Diciembre de mil novecientos ochenta; en los recursos contencioso-adminis-
--	--

trativos, acumulados que, en única instancia, penden ante esta Sala, entre partes, de una, como demandantes, el Colegio Oficial de Arquitectos de Cataluña y Baleares y Don Ignacio Bosch Reitg, representados, respectivamente, por los Procuradores Don Leopoldo Ruiz y Pérez de Inestrosa y Don Francisco de las Alas Pumaríño y dirigidos por Letrado; y de otra, como demandados, la Administración General del Estado, representada por el Abogado del Estado y el Ayuntamiento de Gerona, representado por el Procurador Don Juan Antonio García San Miguel y dirigido por Letrado; contra Resolución del Ministerio de la Vivienda, de treinta de Marzo de mil novecientos setenta y uno, sobre aprobación del Plan General de Ordenación Urbana Comarcal de Gerona y su Zona de Influencia.

RESULTANDO: Que en sesión celebrada el treinta de Diciembre de mil novecientos setenta, el Ayuntamiento de Gerona acor-

ESTADO DE LA R.P.A.

dé aprobar provisionalmente el Plan General de Ordenación Urbana Comarcal y su Zona de Influencia, de conformidad al procedimiento establecido en el artículo treinta y dos de la Ley de doce de Mayo de mil novecientos cincuenta y seis sobre Régimen del Suelo y Ordenación Urbana; Plan General que fuó aprobado definitivamente por el Ministerio de la Vivienda mediante Orden de fecha treinta de Marzo de mil novecientos setenta y uno, publicada en el Boletín Oficial del Estado número ciento diez, de ocho de Mayo; contra cuya resolución se interpusieron sendos recursos de reposición, que fueron desestimados tácitamente, si bien posteriormente lo fueron de forma expresa por Resolución de diez y nueve de Mayo de mil novecientos setenta y tres:

RESULTANDO: Que contra la desestimación tácita por silencio administrativo de los recurso de reposición deducidos contra la Orden del Ministerio de la Vivienda de treinta de Marzo de mil novecientos setenta y uno, interpusieron sendos recursos contenciosos administrativos Don Joaquín Ensesa Cuatrecasas, el Colegio Oficial de Arquitectos de Cataluña y Baleares y Don Ignacio Reitz, formalizando en su día las correspondientes demandas, con la súplica en la primera, de que se dictase sentencia anulando, por no ser ajustada a Derecho, la Orden Ministerial recurrida aprobatoria del Plan General de Ordenación Urbana Comarcal de Gerona, y se reconociese el derecho subjetivo de Don Joaquín Ensesa Cuatrecasas en el sentido de que debía mantenerse el acuerdo del Ayuntamiento de Gerona de 30 de Diciembre de mil novecientos setenta, por el que se aprobaba provisionalmente el Plan de Ordenación de dicha ciudad y su Zona de Influencia, el cual suprimía la "Zona Deportiva" sita detrás de los Cuarteles y en último término, alternativamente, se declarase si la Zona Deportiva prevista en el Plan era Pública o Privada a los efectos urbanísticos; en la demanda formalizada por el Colegio Oficial de Arquitectos de Cataluña y Baleares se suplicó se dictase

OP0302226

Sentencia que declarase nulas de pleno derecho la Orden Ministerial aprobatoria del Plan de Gerona, así como la aprobación definitiva del Proyecto de Ordenación Comarcal de Gerona y su Zona de Influencia llevado a efecto el treinta de Diciembre de mil novecientos setenta por el Ayuntamiento de Gerona, y se ordenase la reposición del expediente al momento o trámite previo a la aprobación municipal, para que esta fuera hecha de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 39, número dos de la Ley del Suelo y 47, c), de la Ley de Procedimiento Administrativo, siguiéndose posteriormente lo preceptuado en la Ley 158/1.963 y subsidiariamente se declarase en vigor el Plan General para Gerona de 1.955 en las zonas por éste ordenadas hasta que por la Administración se redactase un nuevo Plan en el que se mantuvieran todas las zonas verdes y espacios libres del de 1.955 y no se disminuyesen los standars de zonas verdes y deportivas por habitantes en el mismo determinadas, condenando a la parte demandada a estar y pasar por estas declaraciones, con imposición a la misma de las costas procesales; y por último, en la demanda deducida por Don Ignacio Bosch Reitg, se suplicó se dictase igualmente sentencia declarando que las órdenes del Ministerio de la Vivienda de fecha 30 de Marzo de 1.971 por la que se aprobaba el Plan General de Ordenación de la Ciudad de Gerona y su Zona de Influencia (Plan Comarcal) y la de diez y nueve de Mayo de 1.973 desestimatoria de los recursos de reposición interpuestos contra aquélla, no son ajustados a derecho, por lo que debían ser anuladas, dejándolas sin valor ni efecto alguno, con expresa imposición de costas a la parte demandada.

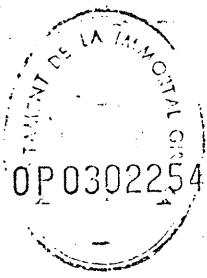
RESULTANDO: Que conferido traslado al Abogado del Estado, contestó las anteriores demandas, con la súplica de que se dictase sentencia por la que se declare la inadmisibilidad de los recursos, o en su caso se desestimen los mismos, confirmando en todos sus términos el acto administrativo recurrido, por estar ajustado a Derecho.

RESULTANDO: Que por la representación procesal del recurrente Don Joaquín Ensesa Cuatrecasas, se presentó escrito solicitando se le tuviera por desistido del recurso por el mismo interpuesto, a lo que accedió por la Sala en Auto de catorce de Junio de mil novecientos setenta y siete; y personado en las actuaciones el Ayuntamiento de Gerona y tenido por parte, no habiéndose solicitado por los litigantes la celebración de Vista ni considerarla necesaria el Tribunal, en sustitución de la misma se formularon por aquéllos los propuestos escritos de conclusiones succinctas, acordándose en consecuencia señalar día para el fallo de los presentes recursos acumulados, cuando por turno correspondiera, a cuyo fin fué fijado el doce de Diciembre actual.

Visto, siendo Ponente, el Magistrado Excmo. Señor Don José Gábdón López.

Vistos los preceptos que se citan y demás de aplicación al caso.

CONSIDERANDO: Que la resolución ministerial de 30 de julio de 1.970 fué, en rigor, dictada para aprobar definitivamente el plan general y comarcal de Gerona y su zona de influencia en los términos del artículo 32-3 de la Ley del Suelo de 1.956 entonces vigente, decisión que, no obstante utilizar la fórmula de "condicionar la aprobación del Plan General revisado a que se subsanen las deficiencias observadas", no fué una aprobación condicional sino un señalamiento de deficiencias en los términos y procedimiento del precepto indicado, tal como resulta de las indicaciones formula-

das y del párrafo final de aquella resolución, donde se ordena que una vez rectificado y sometido el trámite de dicho precepto, se eleve a nueva aprobación; y ello es precisamente lo que determinó que el Ayuntamiento, después de llevar a cabo las rectificaciones y otorgar un nuevo plazo de información, dí público y a las Corporaciones interesadas, pronunciase un nuevo acto de aprobación provisional (donde incluso rectifica algún extremo de aquella indicación de deficiencias) y lo elevase a la aprobación definitiva, cuya resolución, de fecha 30 de Marzo de 1.971, es la impugnada.

CONSIDERANDO: Que es de absoluta evidencia la improcedibilidad de la causa de inadmisibilidad aducida, dada la terminante prescripción del artículo 126-2 de la Ley de Procedimiento Administrativo que, en los supuestos de exención del Recurso de Reposición, permite su interposición potestativa con el efecto de que el plazo de interposición del Contencioso-Administrativo se cuente del mismo modo que si se tratase del preceptivo (artículos 58-1 y 2 de la Ley de la Jurisdicción).

CONSIDERANDO: Que es decisivo para las cuestiones planteadas señalar que, habiéndose dedicado los siete apartados del párrafo I de la primera decisión ministerial citada (la que señaló las deficiencias) a ordenar la conservación de las zonas verdes y deportivas del Plan revisado, ni todos esos apartados son terminantes al respecto, ni todos fueron cumplidos en la nueva aprobación provisional municipal, ni, finalmente, en la ulterior aprobación definitiva se cumple ese designio de respeto e inalterabilidad de aquellas zonas; lo cual se evidencia al indicar que el apartado 3º, respecto del Parque de Montjuich, pese a decidir un incremento de

DE LA MESA

superficie, lo ordena "modificando una reducción proporcionada de la zona de ciudad jardín extensiva creada sobre terrenos destinados a zonas verdes en el plan general anterior con el fin de mantener, en lo posible, la intención de este último", decisión tan flexible en sus límites que viene a dejar indeterminada la reducción de la zona de ciudad jardín en beneficio del restablecimiento de la anterior zona verde y cuál sea la medida posible para mantener esta intención del plan revisado, lo que equivale a decir que este espacio puede quedar modificado por ulterior decisión municipal como efectivamente resulta del párrafo tercero del dictámen base de la aprobación provisional, donde en modo alguno se determina ni figura el mantenimiento de esa zona.

CONSIDERANDO: Que en relación con el párrafo 4º, donde se ordenaba "reconsiderar" las zonas verdes de la zona Sur y Sur-Este (Montilivi, Palau, Puerta de Gerona) teniendo en cuenta las del plan que se somete a revisión, la aprobación municipal, pese a acordar conservarlas, señala unas superficies (17'40, 15'42 y 15'96 Has respectivamente, con un total de 51'78 Has.) que es inferior a las que figuran en la memoria del plan revisado de 1.955 y que son de 46'91 el primero y 33'92 el último, forma en la cual resulta globalmente aprobado en la resolución impugnada, que no menciona este particular.

CONSIDERANDO: Que la nueva aprobación provisional, en relación con "las cuatro zonas deportivas" que se ordenaba mantener (incluso no resulta claro si se trataba de aumentarlas) decide su supresión en vista del resultado de la información pública, donde buen número de reclamaciones de particulares y de los municipios afectados por el Plan comarcal se opusieron a su mantenimiento por unas u otras razones (entre ellas, la de que en algún caso parte de esas superficies habían sido edificadas y, algunas, desplazadas de lu-

SIGN
IA

gar); no obstante, en la nueva aprobación definitiva el Ministerio ni se atiene a su anterior decisión de conservarlas ni aprueba sin mas su supresión sino que, citándolas expresamente, acuerda respecto de la de Vista Alegre su mantenimiento pero reservando la mitad de su extensión a zona verde de uso público y la otra mitad a edificación privada, con lo cual, aparte modificarse el uso, se reduce la superficie libre; en cuanto a la de San Narciso, como consecuencia de haberse edificado sobre ella, decide completarla agregando otros terrenos, si bien dejando al Ayuntamiento su nueva determinación.

CONSIDERANDO: Que aparte, pues, la modificación en el segundo acto ministerial de su primera determinación, es evidente que el contenido de esa reforma, según lo dicho antes, tuvo precisamente por objeto una modificación de dos de los espacios libres previstos por el plan general que se revisaba y otros dos destinados a zonas deportivas que, en cuanto a la aplicación de la singular prescripción del artículo 1-1 de la Ley 158/63 de 2 Diciembre, de protección de zonas verdes y espacios libres, deben asimilarse a aquellas como previstas de modo general tal que hace suponer su destino público, según la interpretación de esta Sala que en ocasiones anteriores (Sentencias de 12 febrero de 1.975, 29 enero de 1.974 o 19 de mayo de 1.978) ha sido la de que estas zonas deportivas constituyen "un espacio libre de uso público susceptible de diverso aprovechamiento" y se entienden comprendidas en el citado precepto en cuanto a cualquier modificación (y no solamente supresión, como también ha puntualizado en la Sentencia, entre otras, de 19 abril de 1.979) que no se opere por el Consejo de Ministros y en el proce-

SANTANDER
PROVINCIA

dimiento allí prescrito.

CONSIDERANDO: Que es evidente por lo dicho que la cuestión de los parques, zonas verdes y zonas deportivas libres, constituyó uno de los temas de mayor dificultad en la revisión de este plan y que en los casos indicados acabó determinando la modificación de los previstos, actuación evidentemente posible en caso de necesidad pública suficiente, pero que exigiría el procedimiento legal y mediante decisión del órgano competente, a tenor del apartado 2 artículo 1 de la Ley citada; si no haber sido así, su consecuencia es la nulidad radical del acto aprobatorio impugnado, tal como argumenta la Sentencia de esta misma Sala de 19 abril de 1.979 y ha sido asimismo criterio decisorio en otras, tales como las de 11 de mayo del mismo año, 5 junio, 16 febrero, 15 abril o 13 enero, todas de 1.978, fundadas tanto en la decisión por un órgano manifiestamente incompetente según la ley dictada de 1.963, como en haberse prescindido radicalmente del procedimiento específicamente establecido por esa misma Ley para estos casos, el cual no solo cambia el carácter de las decisiones del Ministro y la Corporación municipal intercambiada ^{entre} de convertirlas en informes, sino que agrega preceptivamente el dictamen favorable del Consejo de Estado, configurando así, en realidad, un procedimiento especial y distinto al seguido generalmente para la aprobación o revisión de los planes; invalidación que, en todo caso, se refiere a la decisión final aprobatoria y que por tanto permite según el artículo 52 de la Ley de Procedimiento Administrativo, conservar el resto de las actuaciones válidas preparatorias, susceptibles en consecuencia de recibir la ulterior tramitación específica.

CONSIDERANDO: Que no cabe estimar las razones alegadas en cuanto a la inaplicabilidad de la Ley 168/63, de 2 de diciembre, la revisión del plan general de Gerona de 1.955; en primer término, porque aunque se trata efectivamente de una revisión del mismo y es-

ta operación jurídica difiera de la modificación parcial (artículos 37 y 39 de la Ley del Suelo), hay que señalar que, cuando menos antes de la vigencia de la nueva Ley del Suelo de 1.973, no existe razón alguna para distinguir en la modificación de un plan general que tenga por objeto diferente zonificación o uso urbanístico de las zonas verdes o espacios libres previstos, aquella que se dirige de modo singular a ese objeto de otra que tenga lugar como consecuencia de la revisión del propio plan puesto que lo que la citada Ley prohíbe es simplemente que la modificación en sí se produzca si no es del modo allí establecido, sin articular distinción alguna en cuanto al origen de las modificaciones, pero son constituir tan poco en un radical voto sino tan sólo en un reforzamiento de garantías en el trámite y la decisión, siendo así las mismas aplicables en cuantos casos se prevea la modificación de los espacios definidos en la Ley especial cualquiera sea el instrumento urbanístico donde la modificación se prevea; sentido en el que ya se ha pronunciado la Suprema en su Sentencia de 13 de Enero de 1.973.

CONSIDERANDO: Que otro tanto cabe decir de la alegación relativa a la fecha de aprobación del plan, porque el precepto tan citado de la Ley de 1.963 tiende a otorgar a esas zonas una protección que es general y por tanto también si estaban previstas por planes anteriores a la Ley del Suelo ya que no solamente se refiere a aquellos planes "aprobados conforme a las normas del Capítulo II del Título I" de esta Ley sino también a los que lo fueron conforme a las "disposiciones especiales que los regulen" (sean anteriores o posteriores) entre las que evidentemente hay que contar aquellas que, con anterioridad, constituyesen el régimen normal de

ESTAMENTO DE LA MUY SANTÍSIMA Y REVERENDÍSSIMA CATEDRAL DE LA CIUDAD DE MÉJICO

aprobación del planeamiento cuando lo aprobado y en consecuencia vigente, fuere un verdadero plan de ordenación según los términos generales; y de ahí que las disposiciones Transitorias quinta y novena presupongan la posibilidad de ejecutar los Planes parciales y generales de ordenación vigentes a la entrada en vigor de aquella Ley, la sexta prevea la obligación de completarlos con los documentos que deben integrarlos (naturalmente cuando alguno de estos falte), y la septima, a contrario sensu, determina claramente la posibilidad de realizar las obras previstas en los planes que no estén en pugna con las disposiciones de la nueva Ley, de todo lo cual cabe deducir claramente que a los efectos que ahora se discuten, los planes que verdaderamente merecieren esa calificación jurídica, aprobados antes de la vigencia de la Ley del suelo de 1.956 una vez adaptados o sin ello si no lo exigen, tienen para las zonas verdes y espacios libres previstos, el mismo efecto que los aprobados con posterioridad a la misma.

a quien incumbía

CONSIDERANDO: Que como el Ayuntamiento, en cuyas manos sin duda estaba la posibilidad de hacerlo, no aportó la más mínima prueba ni de que al Plan de 1.955 que se revisaba faltasen aquellos requisitos esenciales para ser considerado como tal según la Ley del Suelo, ni menos aún algún documento de los citados en la Disposición transitoria 6^a ni tampoco de la pretendida validez por falta de aprobación de los órganos competentes en las fechas en que se produjo, datos que en modo alguno obran en el expediente o los autos; pero es que, además, basta con la lectura de la memoria del Plan impugnado para advertir que en anterior se toma como base jurídica de actuación a efectos de su revisión, sin plantear siquiera la duda sobre su validez y ni siquiera sobre su eficacia.

CONSIDERANDO: Que procede por todo lo expuesto estimar el Recurso y declarar la nulidad radical del acto ministerial aprobatorio que se impugna, conservando sin embargo de las actuaciones del expe-

CIC
DIA

diente aquellas no afectadas por esta declaración a efectos de la ulterior tramitación correcta de la revisión si es que consideran conveniente la modificación de los espacios libres y zonas verdes en que este fallo se funda, o bien para hacer desaparecer dichas provisiones si, por no ser así, bastase con la tramitación y aprobación ordinarias.

CONSIDERANDO: Que no resultan de lo actuado méritos en que fundar una condena en las costas de este Recurso.

DE P A F U A L L A M O S: Que estimando, como estimamos, los recursos Contencioso-Administrativos acumulados, interpuestos por el Colegio Oficial de Arquitectos de Cataluña y Baleares, Don Ignacio Rosell Reig y Don Joaquín Ensesa Cuatrecasas, si bien éste último desistió posteriormente de su recurso, contra el acto del Ministerio de la Vivienda de treinta de Marzo de mil novecientos setenta y uno que otorgó la aprobación definitiva al Plan General de Ordenación Comarcal de Gerona y su zona de influencia, debemos declarar y declararlos no ser dicho acto ajustado a Derecho y en consecuencia, y dadas sus características, lo declaramos radicalmente nulo, sin perjuicio de la conservación de los actos de instrucción en la forma dicha y sin mención especial de las costas procesales. Y a su tiempo, con certificación de esta Sentencia, devuélvase el expediente administrativo a la Sala de su procedencia.

A S I por esta nuestra Sentencia, que se publicará en el Boletín Oficial del Estado e insertará en la Colección Legislativa,

Por la presente
Gobernador Civil de
la Ciudad de Valencia

Al Secretario General

AJUNTAMENT DE GIRONA

AYUNTAMIENTO DE GERONA

Serveis Tècnics d'Urbanisme

MOTIUS PER LA SUSPENSIÓ DE VIGÈNCIA DEL PLA 55

TEMES GENERALS.

- 1er. Base cartogràfica inexacta i deficient.
- 2ón. Concepció global de fa 26 anys.
- 3er. Desconeixement de les Lleis del Sòl de 1.956 i 1.975.
- 4art. Manca de documents.
- 5é. Classificació del Sòl, desfasada.
- 6é. Qualificació del Sòl en absolut desacord amb la realitat existent.
- 7é. Sistemes bàsics de comunicacions amb traçats que difereixen totalment de les realitats consolidades.
- 8é. Àmbit d'aplicació inadequat; zona d'influència arbitrària.

AJUNTAMENT DE GIRONA

AYUNTAMIENTO DE GERONA

Serveis Tècnics d'Urbanisme.

-1-

BASE CARTOGRAFICA.

La cartografia amb què es basa el Pla 55, manca en absolut d'altimetria i pel que fa referència a la planimetria, s'observen una sèrie d'errors importants, dels que citarem per exemple:

--El traçat del riu Onyar no s'ajusta a la realitat..

--La curva del tren del traçat Barcelona-França, a la zona de Pont Major, és totalment diferent de la real.

--L'orientació de tot el barri de Sant Daniel té una desviació de bastants graus respecte de la realitat.

--El traçat del carrer del Carme des de l'últim pont de l'Onyar fins al cementiri és incorrecte.

Els punts anteriors són conseqüència de què els angles són, en bona mesura diferents dels reals, i en general a les distàncies es comproven diferències importants.

CONCEPCIÓ GLOBAL.

És evident que un document que té més de 26 anys i fa referència a un tema tan viu com l'urbanisme ha de respondre a una idea de fons i uns plantejaments ideològics totalment desfasats, amb uns objectius i finalitats diferents del que es pretén en un Pla General actual.

DESCONEIXEMENT DE LES LLEIS de 12.5.56 i 2.5.75.

El Pla fou redactat abans de la publicació de les Lleis del Sòl del 56 i del 75, i no es va fer la adaptació als seus criteris que tant l'una com l'altra exigien. Això es tradueix en una sèrie d'indeterminacions importants tals com per exemple:

--Les condicions d'edificació de la zona de Tolerància i Industrial són textualment "el tipo de edificación corresponde al general de la zona en que se incluyen estos sectores, diferenciándose solamente en los usos de establecimientos industriales, etc."

Molt sovint estan incloses a sectors amb moltes díferents qualificacions, sense que se sapiga quina predomina damunt les altres.

--Zones importants de la Ciutat estan qualificades com "Industria a extinguir" sense que en les ordenances vingui especificat quina és la normativa a aplicar.

Manquen els standars de la Llei.

Com a eina de treball i instrument de gestió és totalment -

AJUNTAMENT DE GIRONA

AYUNTAMIENTO DE GERONA

Serveis Tècnics d'Urbanisme

obsolet.

MANCA DE DOCUMENTS.

Si comparem el Pla del 55 amb els documents mínims que la Llei exigeix per un Pla General actual, veiem que entre d'altres falten els següents documents:

- No té estudi econòmic i financer.
- El Pla d'etapes és totalment simbòlic i s'estableix en tres períodes de 20 anys cada un.
- No té programa d'actuació.
- Com equipaments assenyala únicament les zones verdes i esportives i alguna sanitària, oblidant la resta.
- No hi ha cap mena de protecció per monuments o conjunts.

CLASSIFICACIÓ DEL SÓL.

El Pla del 55 classifica els terrenys que abarca com "Edificables, Zona de reserva y Libre Permanente."

L'edificable equivaldría al que avui diem sòl urbà.

La zona de reserva està molt lluny del que és zona de reserva segons la Llei del 56 i més lluny encara del que avui entenem per terreny urbanitzable, sigui programat o no. La "zona libre permanente" tampoc equival al que se'n deia rústic segons la Llei del 56 i menys al "no urbanitzable" actual. Tot això comporta una inseguretat jurídica a l'hora de determinar quina és la normativa específica que s'ha d'aplicar a cada un d'aquests terrenys.

QUALIFICACIÓ DEL SÓL.

L'evolució de la Ciutat en aquest ultims 26 anys i la realització d'una sèrie d'actuacions basades en la vigència del Pla del 71 han donat lloc a l'existència d'unes grans divergències entre la realitat actual i les qualificacions del sòl proposades pel Pla 55. Citem un seguit de Plans Parcials que s'han anat desenvolupant aquests últims anys:

El Pla Parcial Montjuïc està situat sobre terrenys qualificats part com zona verde i part com lliure permanent.

El Pla Parcial Fontajau hauria de seguir la normativa de Ciutat Jardí, zona verde i sanitària. Promoció de l'I.N.V.

El Pla Parcial Girona II estària situat en zona verda quasi en la seva totalitat.

El Pla Parcial Mas Abella, part zona verda i la resta pel via de circumval.lació i el tren.

AJUNTAMENT DE GIRONA

AYUNTAMIENTO DE GERONA

Serveis Tècnics d'Urbanisme.

Quedarien també aturats:

- El Pla Parcial "La Torre" i el Casc de Domeny.
- El Sector Montjuïc.
- Vilarroja.
- Sector Sud Passeig d'Olot.
- Part de Santa Eugènia.
- Bona part de la Rodona.
- Tot el Sector de Palau, incluent Girona II, Mas Abella, etc.

Per si això fos poc, les llicències que es podrien donar en molts altres punts estarien en contradicció absoluta amb els usos actuals del sector.

SISTEMES BÀSICS DE COMUNICACIONS.

Potser en el traçat dels sistemes de comunicacions és on es fa més evident el desfasament entre el que proposava el Pla del 55 i la realitat existent. Com elements més significatius assenyalem:

- La situació de la nova estació de Renfe a la zona de Palau
- El traçat de les vies de tren per Montilivi, passant amb tunel Les Pedreres i Montjuïc amb unes longituds de 1.300 i 500 metres, respectivament, creuant el Galligans, i tornant a enllaçar el traçat actual a Pedret.

Es manté l'existència dels trens de via estreta de:

- Girona-Olot.
- Girona-Sant Feliu de Guixols.
- Girona-Banyoles.
- Girona-Palamós.

La creació d'una nova via de tren des de aproximadament l'actual Caserna de la Guàrdia Civil fins a la nova Estació proposada.

La conversió de l'actual pas elevat del tren en un eix viari Nord-Sud de la Ciutat.

El pas del vial de circumval.lació de Montilivi i el tren -- pel bell mig de la urbanització Torre Rafela.

El pas en diagonal d'alguns elements viaris en zones totalment consolidades per l'edificació.

I en general la divergència de gairebé tots els traçats -- proposats amb les realitats consolidades.

AJUNTAMENT DE GIRONA

AYUNTAMIENTO DE GERONA

-5-

Serveis Tècnics d'Urbanisme.

AMBIT D'APLICACIÓ.

El Pla de Girona i la seva zona d'Influència del -- 1.955, abarca els termes municipals complets de Girona-Salt-Sta. Eugènia-Sarrià i Palau Sacosta, actualment totalment en globats en el que és el terme municipal de Girona. Part --- dels de Sant Daniel i Sant Gregori, també anexionats, i part de Sant Julià, que no s'ha anexionat.

Ens trobem doncs, amb un àmbit de planejament que per una part és superior a un terme municipal (part de Sant Julià), el que comporta una més gran dificultat de tramitació al no èsser de competència municipal. A més, l'àmbit de planejament no abarca termes municipals complets entrant, per tant en contradicció amb la Llei. El manteniment de l'àmbit del Pla del 1.955, deixaria sense planejament la resta dels Municipis abarcats pel Pla de 1.971.

La realitat actual ha superat àmpliament el que en el Pla de 1.955, s'assenyalava com a zona d'Influència de la Ciutat, quedant per tant, la delimitació proposada com totalment arbitrària.

Girona, 16 de febrer de 1.981.

ELS SERVEIS TÉCNICS D'URBANISME,

Signat: Pere Fina i Marius Lobo.
Arquitectes.

AJUNTAMENT DE GIRONA

AYUNTAMIENTO DE GERONA

1747

Honorble senyor:

24 febrer 5'

ESTADO ESPAÑOL
AYUNTAMIENTO DE GIRONA
24 Febrero 1981
Folio 722

El Pla General de Girona i la seva zona d'influència, que afecta a diversos municipis, aprovat per una Ordre del Ministeri de la Vivenda del 30 de març del 1.971, fou objecte en el seu moment de diversos recursos promòguts per ciutadans i entitats gironines.

Com a culminació d'aquests recursos la Sala quarta del Tribunal Suprem ha declarat en Sentència del 24 de desembre del 1.980, notificada a l'Ajuntament de Girona, l'11 de febrer del 1.981, la nul.litat radical de l'aprovació del Pla de 1.971 feta pel Ministeri de la Vivenda.

Les raons adduïdes per la Sentència es basen fonamentalment en el fet que el Pla 1.971 modificava, i reduïa, determinades zones verdes del Pla 1.955. Aquestes modificacions exigien que el Ministeri de la Vivenda efectués una consulta al Consell d'Estat sobre aquestes modificacions. El Ministeri no va efectuar aquesta consulta i procedí directament a l'aprovació del Pla a través de l'Ordre Ministerial esmentada. Durant quasi deu anys la vigència del Pla de 1.971 ha donat lloc a diverses actuacions immobiliàries i a la mobilització de diversos sectors d'interessos que han tret profit dels nous criteris que imposava el Pla de 1.971. Aquest, ara, és declarat nul pel Tribunal Suprem.

D'altra banda, la mateixa Sentència conclou amb claredat que cal retornar a la vigència el Pla General de 1955 que afecta a un àmbit territorial diferent (Girona, Salt, Sarrià i Sant Julià de Ramis) del Pla de 1.971 (Girona, Sarrià, Quart, Fornells, Sant Julià, Vilablareix, Salt i S. Gregori).

Un examen d'aquest Pla posa de relleu immediat l'absoluta insuficiència d'aquest per regir la vida urbanística de la Ciutat. Entre les raons que avalen aquesta afirmació podriem destacar el fet que entre el Pla General de 1.955 i avui s'hi troben dues Lleis del Sòl (1.956-1.975), que han aportat prous variations en els plantejaments urbanístics i en els criteris generals que emmarquen el creixement i la configuració de les ciutats. Per si això fos poc, el marc ideològic en el qual fou redactat el Pla de 1.955, les coordenades en què es mou la introducció, l'estructura general i de comunicacions, avui desfassada, són elements que dibuixen una perspectiva que no aguanta el pas del temps, malgrat que respecte el Pla de 1.971, el més plenament especulatiu, tingui elements aprofitables que caldrà incorporar en qualsevol solució futura.

El fet que hagin transcorregut prop de deu anys des de l'Ordre Ministerial que aprovava el Pla de 1.971 i la seva anul.lació pel Tribunal Suprem, i el fet que hagin transcorregut prop de 25 anys, d'ençà del Pla General de 1.955, planteja una situació, si més no, confusionària. D'una banda un Pla com el de 1.955 en bona part inaplicable i absolutament desmentit en les seves

AJUNTAMENT DE GIRONA

AYUNTAMIENTO DE GERONA

previsions per la realitat urbana de la Girona de 1.981 i de l'altra un paisatge urbà, configurat en bona part, o desfigurat, pel Pla de 1.971, les expectatives del qual eren només a mig camí de realitzar-se. La gravetat de la confusió rau en el fet que els sectors més directament implicats en el procés de creixement urbà de la Ciutat es troben mancats d'una seguretat jurídica i d'un marc d'actuació urbanística ajustat i estable. Per altra banda, la Corporació municipal, i abans que la Sentència del Tribunal Suprem afegís confusió a la situació, havia emprés el procés d'adaptació del Pla General de 1.971 a la Llei del Sòl per assolir aviat els efectes d'una legislació urbanística favorable que la Revisió encomanada per la Generalitat hauria de confirmar. El fet que aquesta via ara quedi tallada obliga a plantejar-se amb tota urgència la necessitat de trobar una sortida enèrgica d'un possible col.lapse de conseqüències evidentment negatives per a la vida econòmica i social de la ciutat.

Per això, consultats els òrgans urbanístics competents de la Generalitat, la Secretaria General i els Serveis Tècnics municipals davant de la inviabilitat d'aplicació del Pla de 1.955, es creu oportú posar en pràctica d'una manera urgent, aquells mecanismes que possibilita la nova Llei del Sòl de 1.975 mitjançant l'establiment d'unes Normes Subsidiàries que troben l'emparança en els articles 51 i 70.3 de la Llei del Sòl i concordants del Reglament de Planejament Urbanístic, que podrien recollir el resultat al que s'estava arribant en els treballs d'adaptació del Pla General de 1.971 que havien superat el tràmit de la informació pública prèvia de l'article 125 del Reglament de Planejament, completats i adaptats a la figura de "Normes Subsidiàries" que ara procediria. La tramitació d'aquestes Normes Subsidiàries admeten prescindir del procediment ordinari d'aquestes, prèvia apreciació d'urgència, abans indicada. Amb això, s'estima que el període comprés fins a la revisió del Planejament General de la Ciutat podria transcórrer d'una manera força normal, evitant el col.lapse al que, d'alguna manera està abocada la Ciutat per les negatives sistemàtiques de llicències d'obres per raó de les curtes possibilitats d'actuació que ofereix el Pla del 1.955.

En atenció i com a conseqüència de tot el que s'ha exposat, en sessió plenària extraordinària celebrada per aquest Ajuntament en data d'ahir, va ser adoptat l'acord que transcrit literalment és com segueix:

"1er. SOL.LICITAR de la Generalitat de Catalunya, amb la documentació justificativa del cas, la suspensió de la vigència del Pla General de Girona i Zona d'influència de 1.955, que ha quedat restablert per imperi de la Sentència del Tribunal Suprem de 24 de desembre de 1.980, d'acord amb l'article 51 de la Llei del Sòl i el Reial Decret 1.358/1978 de 23 de juny, de transferències de competències urbanístiques.

AJUNTAMENT DE GIRONA

AYUNTAMIENTO DE GERONA

zón. SCL.LICITAR, al mateix temps, de la Generalitat de Catalunya l'apreciació d'urgència per a l'entrada en vigor, sen se necessítat de tramitació ordinària de Normes Subsidiàries -- del Planejament, per regir la vida urbanística de la Ciutat fins a la revisió del Pla General del 1.955 a la nova Llei del Sòl.

3er. ENCOMANAR l'elaboració de les Normes Subsidiàries - del Planejament de la Ciutat, d'acord amb la normativa vigent, i de conformitat amb les següents directrius:

- a). Respectar la imatge dels sectors amb nivell de qualitat urbana o coherència formal i evitar la congestió tot incident en els termes d'alçades i volums amb el detall pormenoritzat adequat.
- b). Distribuir i assenyalar els equipaments necessaris de l'àrea urbana i contemplar-ne detingudament les possibilitats d'obtenció.
- c). Modificar i ajustar a les necessitats actuals - els traçats viaris que poguessin resultar inviables, en particular atenció al tractament adequat de la Xarxa Arterial.
- d). Incloure la proposta de Catàleg de protecció d'edificis d'interés històric-artístic o arquitectònic.
- e). Considerar l'existència de determinades àrees - i sectors en procés de consolidació a l'empar del Pla 1.971 i no contemplades en el Pla 1.955. Reconèixer-ne la seva existència i viabilitat - urbanística després d'ajustar-ne les determinacions a criteris urbanístics més racionals que els del Pla de 1.971.
- f). Considerar, d'altra banda, l'existència de sectors que el Pla de 1.955 donava plena virtualitat urbanística i que en l'actualitat segueixen pendents d'actuació, i indicar la necessitat -- que se'n replantegi el seu aprofitament a través de l'elaboració del nou Pla General."

" " " "

S'acompanyen al present escrit plànol de zonificació del - Pla General de 1.955 i plànol de zonificació del Pla General de -

AJUNTAMENT DE GIRONA

AYUNTAMIENTO DE GERONA

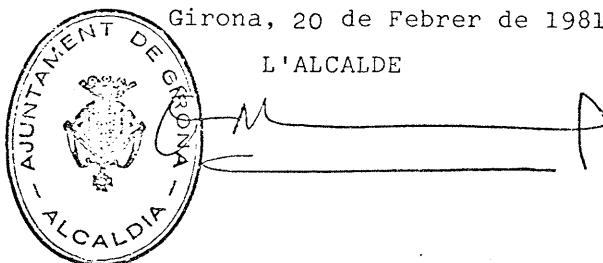
-4-

1.955, inclosos els Plans Parcials aprovats posteriorment.

" " "

En execució de l'anterior resolució corporativa, l'Alcaldia-Presidència dirigeix a aqueixa Conselleria el present escrit amb el prec de que es serveixi adoptar les decisions que, respecte dels extrems exposats, procedeixin.

Molt atentament.

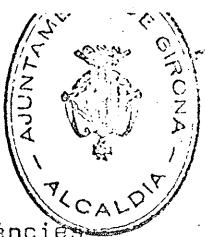
Anex:

- Certificació d'acord plenari.
- Informe de Secretaria.
- Informe dels Serveis Tècnics d'Urbanisme.
- Plánol de Zonificació del Pla General de 1.955.
- Plánol de Plans Parcials.
- Còpia Sentència del Tribunal Suprem.
- Còpia Ordenances (Normes) del Pla General de 1.955.

HONORABLE SR. CONSELLER DE POLITICA TERRITORIAL I OBRES PUBLIQUES
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA.

AJUNTAMENT DE GIRONA
AYUNTAMIENTO DE GERONA

JJ/rb

RAMON MASSAGUER i MIR, Llicenciat en Dret, Dr. en Ciències Polítiques, Secretari de l'Excm. Ajuntament de Girona.

CERTIFICO: Que segons consta dels antecedents obrants en aquesta Secretaria, en sessió plenària extraordinària, celebrada amb data dinou de febrer d'enguany, va ser adoptat a proposta de la Comissió informativa de Planejament i Coordinació, i per unanimitat, l'acord que transcrit literalment és com segueix:

"1r. Sol·licitar de la Generalitat de Catalunya, - amb la documentació justificativa del cas, la suspensió de la vigència del Pla General de Girona i Zona d'Influència de 1955, que ha quedat restablert per imperi de la Sentència del Tribunal Suprem de 24 de desembre de 1980, d'acord amb l'article 51 de la Llei del Sòl i el Reial Decret 1.358/1978 de 23 de juny, - de transferències de competències urbanístiques. ---

2n. Sol·licitar, al mateix temps, de la Generalitat de Catalunya l'apreciació d'urgència per a l'entrada en vigor, sense necessitat de tramitació ordinària, de Normes Subsidiàries del Planejament, per regir la vida urbanística de la ciutat fins a la revisió del Pla General del 1955 a la nova Llei del Sòl.

3r. Encomanar l'elaboració de les Normes Subsidiàries del Planejament de la Ciutat, d'acord amb la normativa vigent, i de conformitat amb les següents directrius:

a) Respectar la imatge dels sectors amb nivell de qualitat urbana o coherència formal i evitar la congestió tot incident en els termes d'alçades i volums amb el detall pormenoritzat adequat. -----

b) Distribuir i assenyalar els equipaments necessaris de l'àrea urbana i contemplar-ne detingudament les possibilitats d'obtenció. -----

c) Modificar i ajustar a les necessitats actuals els traçats viaris que poguessin resultar inviables, amb particular atenció al tractament adequat de la xarxa arterial. -----

d) Incloure la proposta de Catàleg de protecció - d'edificis d'interès històric o arquitectònic. -----

e) Considerar l'existència de determinades àrees i sectors en procés de consolidació a l'empara del Pla 1971 i no contemplades en el Pla 1955. Reconèixer-se la seva existència i viabilitat urbanística - després d'ajustar-ne les determinacions a criteris urbanístics més racionals que els del Pla de 1971. -

f) Considerar, d'altra banda, l'existència de - sectors, que el Pla 1955 donava plena virtualitat - urbanística i que en l'actualitat segueixen pendents d'actuació, i indicar la necessitat que se'n replantegi el seu aprofitament a través de l'elaboració del nou Pla General."

AJUNTAMENT DE GIRONA
AYUNTAMIENTO DE GERONA

I per a que assorteixi els efectes que procedeixin davant la Conselleria de Política Territorial i Obreres Pùbliques de la Generalitat, Iliuro el present amb el vist-i-plau del Sr. Alcalde, a Girona a vint de Febrer de mil nou-cents vuitanta-ú.

Vist-i-Plau
L'ALCALDE

Ayuntamiento de San Julián de Ramis

GERONA

N.º 70

Don Jorge Batllori Nouvillas, Licenciado en Derecho, Secretario del Ayuntamiento de Sánt Juliá de Ramis,

CERTIFICO: Que según consta en los antecedentes obrantes en esta Secretaría, El Ayuntamiento Pleno, en sesión ordinaria celebrada el dia cuatro de Marzo de mil novecientos ochenta y uno adoptó por unanimidad el acuerdo que literalmente transcrita dice así:

1º.- Solicitar de la Generalitat de Catalunya, la suspensión de la vigencia del Plan General de Girona y Zona de Influencia de mil novecientos cincuenta y cinco, que ha quedado restablecido por imperio de la Sentencia del Tribunal Supremo de 24 de Diciembre de 1.980, de conformidad con el Articulo 51 de la Ley del Suelo y Real Decreto 1358/1978 de 23 de Junio de transferencias de competencias urbanísticas. - - - - -

2º.- Solicitar, asimismo, de la Generalitat de Catalunya, la apreciación de urgencia para la entrada en vigor, sin necesidad de tramitación ordinaria, de Normas Subsidiarias del Planeamiento, para regir la vida urbanística de parte del municipio hasta la revisión del Plan General de 1955 a la nueva Ley del Suelo, respecto al sector del Municipio afectado por dicho Plan. - - - - -

3º.- Encargar la elaboración de las Normas Subsidiarias del Planeamiento del municipio, quedando excluido el agregado de Mediá por contar con sus propias Normas Subsidiarias del Planeamiento, de acuerdo con la normativa vigente y de conformidad con las siguientes directrices: a) Incluir en todo cuanto sea posible la Adaptación del Plan General de 1.971 aprobada provisionalmente por este Ayuntamiento en fecha 19 de Noviembre de 1.981, excepto en la ocupación máxima de solares en sectores que el Ayuntamiento propuso fuera el 40 % que ahora reconsiderando su propuesta estima que debería ser del 50 % y en las zonas calificadas de Tolerancia de Vivienda e Industria, cuya ocupación se estima sería adecuada si quedara en el 60 %. - - - - -

Y para que surta los efectos oportunos ante la Conselleria de Rlítica Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, expido la presente, de orden y con el Vº Bº del Sr. Alcalde, en Sant Juliá de Ramis a cinco de Marzo de mil novecientos ochenta y uno.

Vº Bº
El Alcalde,

J. Batllori Nouvillas

J. Batllori
Ayuntamiento de Sant Juliá de Ramis